

ILUSTROWANY DZIENNIK ŚLĄSKI

POLSKA ZACHODNIA

Redaktor naczelny: Edward Rumun, (tel. 350-85). Druk: Drukarnia Śląska, Sp. z ogr. odp., Katowice, Batorego 2 i Kościuszki 15. Tel. 308-78 i 304-26.

Redaktor odpow.: Jan Brzeziński

Redakcja:

Katowice, ul. Batorego 4, parter.
Telefony: do godz. 18-tej 337-67 i 350-85
po godz. 18-tej 304-26 i 308-78
Rękopisów nie zwraca się.

Administracja:

Katowice, ul. Kościuszki 15, ofic. II p.
Telefon: 337-67, 350-85.
P. K. O. Katowice 303.551.
Przyjmowanie abonamentu i ogłoszeń.

Reprezentacja:

Chorzów: ul. Sienkiewicza 1, tel. 411-38.
Bielsko: Nad N. prēm 2, tel. 86-57.
Lubliniec: ul. Ogrodowa 3.
Cieszyn: Stary Targ 4, II p., tel. 14-86.
Rybnik: ul. Gimnazjalna 8, tel. 11-37.

Abonament z odnośnikiem do domu lub z przesyłką pocztową

miesięcznie 2 zł 50 gr
Przyjmują: Administracja, Reprezentacja,
Pocztą (listow), Agencja Kioski

CENNIK OGŁOSZEŃ: za 1 m/m (1 lin. — 70 m/m) na stronie tytułowej zł 1.00 w tekście zł 0.80, nekrologi do 100 m/m — zł 40.00, 100—200 m/m — zł 1 m/m jednoliny zł 0.60, ponad 200 m/m — zł 1 m/m jednoliny zł 0.60. — Ogłoszenia w dziale ogłoszeniowym za 1 m/m (1 lin. — 70 m/m) zł 0.50. Drobne ogłoszenia w dziale ogłoszeniowym za słowo zł 0.20 (dla poszukujących pracy zł 0.10, matrymonialne zł 0.20).

Karol Rostworowski zmarł w Krakowie!

KRAKÓW. Wczoraj w piątek, dnia 4. lutego o godzinie 3 nad ranem, zmarł w swym mieszkaniu na Salwatorze, najznakomitszy dramaturg współczesnej Polski, K. H. Rostworowski.

Sp. K. H. Rostworowski: od dłuższego czasu cierpiał na chorobę płucną. W ostatnich tygodniach stan jego zdrowia, zawsze noważy, był jednak taki, że nie wróżyło bliskiej tragedii.

W dniu wczorajszym nad ranem sp. K. H. Rostworowski doznał niezwykle silnego krwotoku płucnego, który okazał się śmiertelnym.

Przy łóżu Zmarłego obecne były małżonka i dzieci.

Pogrzeb sp. K. H. Rostworowskiego stanie się wielką żałobną manifestacją całej kulturalnej Polski, a przede wszystkim Krakowa.

Laureat nagrody państwowej, najwybitniejszy polski dramaturg, ur. się w 1877 roku. Zaczął, jak wszyscy niemal pisarze jego pokolenia, od liryki, wkrótce jednak przerzucił się do twórczości dramatycznej i osiągał najwyższy, po Wyspiańskim poziom artystyczny.

Terenem jego zdobyczy jest naturalizm psychologiczny, sięganie do ludzkich źródeł symbolu mitu, lub tradycji historycznej.

Z szeregu dramatów, jak „Żeglarze”, „Echo”, „Bratnie dusze”, wybijają się na czoło „Judasza”, „Kalię”, „Miłosierdzie”, „Niespodzianka”.

W „Judaszu” występuje walka czło-

wieka z ideą ponad siły ludzkie, dramat zdradcy jako dramat człowieka, w „Kalię” — dramat władcy marzyciela, który odnajduje w sobie cechy zwalczanego przez siebie motłochu, w „Niespo-

dziance”, pierwszej części ostatnio stworzonej trylogii, najbardziej „starogreckiej” tragedii — demaskuje Rostworowski biologiczne żywioły bytu i psychiki chłopskiej.

Ślask bez światła

KATOWICE. Wczoraj na 10 minut przed 19 zgasiło światło elektryczne w całych Katowicach i okolicy. Ciemności egipskie trwały od 12 do 28 minut w poszczególnych miejscowościach. Defekt kablu stwierdzono między Katowicami i Chorzowem, po czym zarząd Elektrowni przystąpił do przełożenia prądu na kable rezerwowe. Przyczyna defektu nie jest dotychczas znana, a przynajmniej nie ujawniono jej jeszcze redakcjom.

Sto samolotów szuka!

Tajemnicza zguba rozbitego bombowca brytyjskiego

LONDYN. Nad miastem Hillingdon pojawiło się z górą sto wojskowych samolotów, które szybując bardzo powoli, opuszczały się bardzo nisko nad ziemię, jakby miały lada chwila wylądować. Dziwne te manewry trwały przez cały dzień aż do zmierzchu. Towarzyszyły im na ziemi poszukiwania, przeprowadzane przez policję

pieszą i konną. Jak się okazało szukano jakiegos niezmiernie ważnego przyrządu, który zaginął onegdaj podczas katastrofy brytyjskiego samolotu wojskowego. W szczątkach zniszczonego samolotu przyrządu tego nie znaleziono. Ponieważ posiada on widocznie ogromne znaczenie dla wojsk angielskich i musi być za wszelką cenę

utrzymany w tajemnicy, wysłano na poszukiwania setkę samolotów.

Tajemniczy przyrząd może znajdować się daleko od miejsca katastrofy, gdyż samolot, który uległ następnie rozbiciu, leciał z szybkością ponad 400 km na godzinę. W chwili katastrofy szybkość była również bardzo wielka, o czym świadczy fakt, że motor samolotu zarył się na parę metrów w ziemię.

Wobec doszczętnego rozbicia samolotu nie udało się stwierdzić jeszcze właściwej przyczyny katastrofy. W Londynie, podnieconym toczącym się obecnie wielkim procesem szpiegowskim, krążą pogłoski, iż nie jest tu wykluczony sabotaż, którego celem było właśnie zdobycie owego tajemniczego przyrządu.

Członek L. O. P. P.

gra w szczęśliwej kolekturze L. O. P. P.

Katowice, Mariacka 3

Rybnik, Gimnazjalna 8

Bielsko, Zamkowa 2

Hajduki Wielkie, Huta Batory

Świętochłowice, Bytomska 6a.

Popieraj L.O.P.P. W Kolekturach L.O.P.P.

padają wielkie wygrane.

Drugi proces Doboszyńskiego we Lwowie

LWÓW. Dnia 4-go bm. w lwowskim sądzie okręgowym rozpoczął się proces inż. Adama Doboszyńskiego o najazd na Myślenice. W procesie lwowskim ława przysięgłych na pytania o do winy odpowiadała nie. Werdykt przysięgłych trybunał zasładował, a następnie na wniosek sądu okręgowego w Krakowie i pierwszego prokuratora Sądu Najwyższego, postanowił Sąd Najwyższy przenieść proces inż. Doboszyńskiego do Lwowa.

Rozprawie przewodniczył Paweł Dysiewica z sędziami Romanem Michale i Witoldem Fraenklem. Akt oskarżenia, sporządzony przez krakowskiego wiceprokuratora Szypulę, popierał prokuratorzy Olszewski i Olberek.

Obrona złożyła cztery wnioski w sprawie postępowania dowodowego.

Inż. Doboszyńskiego bronił adwokat: Jerzy Czerwinski i Zbigniew Stypulowski — z Warszawy, adw. dr. Adam Pozowski z Krakowa, oraz adw. adw. Pieracki, Maciejko, Macielński i Paniewicz ze Lwowa. Sąd dopuścił również powództwo cywilne kupców żydowskich w łącznej sumie około 3.500 zł wraz z procentami od dnia 24 czerwca 1936 roku.

Inż. Doboszyńskiego przewieziono na rozprawę z więzienia na „Brygidkach”, gdzie przebywał w pojedynczej celi od paru tygodni. W pierwszym dniu procesu odczytano akt oskarżenia oraz złożył wyjaśnienia oskarżony.

Morderczyni 12-letniej córki symuluje omdlenie

ŁÓDŹ. Potworna morderczyni swej 12-letniej córki, Zofii, Maria Zajdlowa nadal nie przyznaje się do popełnienia strasznego czynu.

Mimo znacznych dowodów winy i wydobycia zwłok 12-letniej córki, Zajdlowa odtrzymuje swe tłumaczenie, że zbrodnia jest dziełem wrogów jej zmarłego męża.

Zofia Zajdlówna uczęszczała do 5-go oddziału szkoły powszechnej i była dobrą uczennicą. Była ona przywiązana do matki, Zajdlowa jednak traktowała ją oziębło.

Zajdlowa, gdy pokazano jej papiery znalezione w jej mieszkaniu i pisane jej ręk-

i, a następnie anonim, pisany tym samym piórem, zemdlła. Lekarz orzekł że Zajdlowa symuluje omdlenie. Mimo zabiegów lekarskich Zajdlowa symulowała sen przez pełne 20 godzin.

W czasie tym lekarze trzykrotnie orzekali, że symuluje. Za trzecim razem, gdy lekarz w obecności policji powiedział: pani jest zdrowa, Zajdlowa otworzyła oczy i zaczęła mówić.

Sensacyjny momentem zeznań było przyznanie się, iż sama pisała anonim, do siostry, donosząc o zamordowaniu córki i groźbach pod jej adresem.

Potworna zbrodniarka na chwilę przed przybyciem sędziego śledczego targnęła się na życie, wtlaczając sobie do przetyku zwiniętą w kłębek chustkę. Policjant postąpił jednak charchenie Zajdlowej i odratował ją.

Z materiału, który wpadł w ręce policji wynika, iż Zajdlowa starała się zatrzymać przy sobie swego kochanka Gibkiego i najprawdopodobniej to było przyczyną potwornego czynu. Dorastająca córka była przeskodą w planach wyrodnej matki.

Wszystko wskazuje, że potworna zbrodnia jest zasadniczo wyjaśniona.

Obrady nad budżetem Ministerstwa Skarbu w komisji budżetowej Sejmu

WARSZAWA. (tel. wł.) Komisja budżetowa Sejmu obradowała w dniu wczorajszym nad budżetem Ministerstwa Skarbu. Referent budżetu poseł Holyński scharakteryzował w dłuższym przemówieniu dochody prelimitowane dla Ministerstwa Skarbu. Poseł Holyński wystąpił z krytyką banków państwowych, stwierdzając, iż wpłaty z banków tych, jak również z innych przedsiębiorstw państwowych są bardzo nieznaczne. Jako przykład zacytował poseł Holyński wpłaty z Banku Gospodarstwa Krajowego, które prelimitowane są w kwocie 1 miliona złotych. Zważywszy, że Bank Gospodarstwa Krajowego zwolniony jest od szeregu podatków, jak np. dochodowego, to wpływ do skarbu z tytułu jego udziału w zyskach jest minimalny. Mówca domaga się więc znacznego zwiększenia wpłat banków państwowych do Skarbu Państwa, szczególnie, że większe tych banków, poza Bankiem Gospodarstwa Krajowego, nie wpłaca nic do Skarbu.

Poseł Holyński domaga się również zwiększenia do Skarbu Państwa ze Skarbu Śląskiego. Kwota udziału Skarbu Państwa w dochodach Skarbu Śląskiego wynosi 6 milionów złotych. Zdaniem mówcy jest to mniej niżby wynikało z obliczenia tzw. tangenty Śląskiej, opartej na ustawie konstytucyjnej Śląska. Mimo tego Skarb Śląski na ogół sum należnych Skarbowi Państwa nie wpłaca, uważając, że mogłoby to nastąpić jedynie z nadwyżek budżetowych, zaś budżety Śląskie układane są w ten sposób, że nadwyżek nie ma. A jednak Śląsk dysponuje poważnymi rezerwami kasowymi, wygospodarowanymi w okresie dobrej koniunktury. Mówca uważa, iż istnieje duża rozbieżność między stanem urządzeń Śląska, jak drogi itp., a innymi dzielnicami i uważa, że Śląsk powinien więcej wpłacać do Skarbu Państwa, a mniej inwestować u siebie, ponieważ jest jednym z najbogatszych województw w Polsce.

W sprawach podatkowych domagał się referent przeprowadzenia możliwie jak najszybszej reformy podatkowej. Omawiając grupę podatków pośrednich, referent stwierdza z uznaniem, że obniżka stawek od wna owowego dała doskonałe efekty. W roku bieżącym wzrosła konsumpcja piwa, a więc i dochody podatkowe. Wskazując na obniżkę podatku specjalnego, który prelimitowany jest w wysokości 104 milionów złotych w roku bież. wobec 178 milionów w roku ub., referent stwierdza, iż ta obniżka podatku specjalnego jeszcze korzystniej przedstawia się dla urzędników z punktu widzenia indywidualnego na skutek zwiększenia ilości urzędników i awansów. Referent uważa jednakże, że podatek specjalny należy traktować łącznie z podatkiem dochodowym, który został bardzo znacznie podniesiony równocześnie z wprowadzeniem podatku specjalnego.

Z kolei referent przechodzi do zagadnień urzędniczych, stwierdzając, iż stanowią one pewnego rodzaju kwadraturę koła, gdyż z jednej strony wydatki na płace są bardzo duże, tak że przytłaczają budżet, z drugiej zaś płace urzędnicze są bardzo niskie. Jako jedyną drogę wyjścia referent proponuje ewentualne ograniczenie ilości urzędników przy równoczesnym podnoszeniu ich plac. Referent wnosi o powiększenie o 400 tysięcy zł sum przeznaczonych na dodatki dla urzędników skarbowych, oraz o 1 milion zł pozycję obejmującą władze i urzędy celne.

Z kolei referent wyraża opinię, iż rozwijające się w szybkim tempie kasy oszczędności jak P. K. O. i K. K. O. drenują nadmierne rynek oszczędnościowy, akatarując te drobne oszczędności, które mogłyby być lokowane bezpośrednio na rynku jak np. w listach zastawnych i papierach hipotecznych. Na skutek tego zamarza dzisiaj rynek giełdowy a rolę jego przejęły instytucje publiczno-prawne. Referent wypowiada się ponadto za zrównaniem w prawach o ile chodzi o podatki z księżczek oszczędnościowych, banków publiczno-prawnych i banków prywatnych.

Wreszcie referent wnosi o przeznaczenie pół miliona złotych na kredytowanie oddziałów funkcyjniarzy państwowych za pośrednictwem spółdzielczego banku urzędniczego w Warszawie.

Dyskusja, która się wywiązała, a w której głos zabrał m. in. dyrektor departamentu w Min. Skarbu p. Widomski, obszernie omawiając działalność wszystkich dziedzin w Ministerstwie Skarbu, głos zabrał poseł Sikorski, stwierdzając, iż na rynku kredytowym zarysowała się w 1937 r. znaczna poprawa, co szczególnie jest ważne dla średniego i drobnego rzemiosła oraz handlu. Rozluźnił się mianowicie rynek krótkoterminowo-kredyty, obniżono oprocentowanie wkładów bankowych i obniżył się koszt kredytu długoterminowego. Jeżeli ruch ten przeciągnie się dłużej, uda się odbudować rynek kredytu długoterminowego.

Poseł Budziński poruszając również zagadnienie urzędnicze, domagał się zmniejszenia rozpiętości pomiędzy najwyższymi i najniższymi placami urzędniczymi.

Referentowi na jego zarzut postawione Skarbowi Śląskiemu odpowiedział obszernie poseł Pietrzak, b. członek Rady Wojewódzkiej Śląskiej. Poseł Pietrzak stwierdził, iż statut organiczny Śląska przewiduje wydanie ustawy, która by odgraniczała Skarb Śląski od Skarbu Państwa. Tej ustawy dotychczas nie ma. Bądź co bądź Skarb Śląski miałby prawo do wielkich dochodów, które od początku zabiera Skarb Państwa a mia-

nowicie dochody z monopolów, cel, podatek majątkowego, daniny lasowej itp. Sumy te wynoszą co najmniej kilkadziesiąt milionów rocznie, a w latach dobrej koniunktury nawet przeszło 100 milionów. W ten sposób Skarb Państwa powinienby zwrócić Śląskowi sumę dochodzącą do półtora miliarda złotych.

Następnie trzeba pamiętać, że budżet Śląski w 4/5 idzie na utrzymanie administracji ogólnej, a więc ponosi wydatki, które by musiał pokrywać Skarb Państwa. Śląsk ma 80 tysięcy bezrobotnych, bardzo gęste zaludnienie i trzeba pamiętać, że zasiłki płacone bezrobotnym ze Skarbu Śląskiego nie są dosta-

teczną pomocą i gminy dopłacają około 60%. Wszystkie inwestycje wykonane na Śląsku są planowe i polityczne nie tylko dla Śląska. Były one wykonywane z zapasów kasowych, które Śląsk posiada z lat ubiegłych. Poseł Pietrzak mówi, iż specjalnie o dwóch inwestycjach słyszy się głosy krytyczne — o muzeum Śląskim i o sanatorium w Istebnej.

Muzeum było wzniesione dla uczczenia 10-lecia połączenia z Polską. Miał to być pomnik kultury polskiej, więc gmach musiał być wielki i kosztowny. Co się tyczy sanatorium to dla zwalczania gruźlicy trzeba by w Polsce kilku albo kilkunastu takich sanatoriów.

Z kolei przechodzi poseł Pietrzak do inwestycji turystycznych. Śląsk otrzymał skrawek ziemi cieszyńskiej, ziemi urzeczono położonej ale błędnej i zaniedbanej. Uczyniono tam wszystko, aby tę ziemię postawić na poziomie odpowiednim i w ten sposób przyczynić się do wzrostu turystyki nie tylko krajowej. Śląsk niewątpliwie poszedł za hasłem Marszałka Śmigłego-Rydza o podciągnięciu Polski wyżej.

Jeżeli Śląsk, według słów referenta, nie wywiązał się dostatecznie ze swoich zadań, ciągnie dalej poseł Pietrzak, to nie może to dotyczyć małego obywatela, rzemieślnika i małego kupca. Może być, że ciężki przemysł nie wywiązał się całkowicie, ale i to nie powinno na marne, skoro Państwo przejęło tzw. Wspólnicę Interesów. O tym p. referent przemilczał, bo jako przedstawiciel ciężkiego przemysłu nie mógł o tym mówić, gdyż koledzy by się na niego gniewali.

Na zakończenie dyskusji głos zabrał minister Skarbu p. wicepremier inż. Kwiatkowski, udzielając obszernych odpowiedzi na poruszone w dyskusji zagadnienia.

OLBRZYMIE SZANSE WYGRANIA
DAJE NOWY PLAN 41^W WIĘC PAMIĘTAJ KUPIC **LOS** DO I^W KLASY
LOTERII KLASOWEJ
W ZNANEJ I SZCZESLIWEJ MOLEKTURZE
EUGENIUSZA KORZUSZARZA KATOWICE
DYREKCJA 10
MYSŁOWICE MIKOŁÓW SIEMIANOWICE RYBNIK KONTA P.K.O.
PIŁSUDSKIEGO 1 RYNEK 12 BYTOMSKA 3 SOBIESKIEGO 34 309.077 6
TAM OSTATNIO: 100.000 NA NR 174 201 22 20.000 NA NR 152 156 26 20.000 NA NR 154 407 25 45.000 NA NR 159 739 26 45.000
PADEY: 50.000 NA NR 154 408 26 20.000 NA NR 154 269 26 20.000 NA NR 185 547 26 45.000 NA NR 181 452 26 10000 zł
WYGRANE 50.000 20.000 20.000 45.000 45.000 10000 zł

Monarchię przywróci gen. Franco ale odmienna od obalonej w 1931 r.

SALAMANKA. W wywiadzie udzielonym dziennikarzom zagranicznym gen. Franco oświadczył:

Po wytepleniu komunizmu przystąpię do odbudowy narodowej. Dopiero po zakończeniu wszystkich prac zastanowimy się, czy przywrócenie monarchii będzie pożądaną dla Hiszpanii. Gdyby restauracja była pożądana, to jednak dziś już można powiedzieć, że system monarchii byłby zasadniczo różny od tego, jaki został obalony w roku 1931. Gdy Hiszpania rządził będą całym swym królem, król, któryby stanął na czele narodu, będzie miał zadanie naczelne: utrzymanie po-

koju i będzie musiał posiadać pewne uprawnień wykonawczych. Król nie będzie mógł wyjść z szeregu zwycięzców, ani też zwyciężonych. Walka klas w Hiszpanii nie będzie mogła istnieć. Zadaniem naszym będzie harmonizowanie stosunków kapitałów i pracy.

MADRYT. Pod osłoną silnego ognia artyleryjskiego powstańcy rozpoczęli natarcie w kilku punktach na odcinku Carabanchel pod Madrytem. Artyleria rządowa nawiązała pojedynkę z bateriami powstańczymi. Wojska rządowe prowadzą akcję wywiadowczą w północ-

nej części prowincji Guadaluajara, gdzie nieprzyjacieli usiłował odebrać pozycję, utracone przed dwoma dniami pod Villa Viecha del Lozoya. W czasie ostatniego bombardowania Madrytu około 30 pocisków padło w centrum miasta, z czego 10 — 100 metrów wokół ambasady francuskiej. Jeden z pocisków padł na dach ambasady, na szczęście jednak nie eksplodował.

AKCJA SŁUŻBY MŁODYCH

WARSZAWA. (tel. wł.) Jak się dowiadujemy świeżo utworzona Służba młodych O. Z. N. poświęciła rok bieżący akcji przygotowawczej. Na akcję tę składają się m. in. uświadamienie we wszystkich organizacjach młodzieży zadań i metod pracy służby młodych, dążenie do porozumienia wszystkich organizacji młodzieżowych na możliwie szerokim terenie współpracy, opracowanie planu wspólnej pracy i podziału pomiędzy poszczególne organizacje terenu i zakresu działalności, przygotowanie kadr instruktorów, zawodowych i przygotowawczych, przygotowanie projektów ustawodawczych w zakresie zagadnień postawionych przez służbę młodych.

O ZNIESIENIE PODATKU SPECJALNEGO

WARSZAWA. (tel. wł.) Prezydium centralnej komisji porozumiewawczej związków pracowniczych rozwinęło w ostatnich dniach intensywną akcję na terenie parlamentu w sprawie zniesienia podatku specjalnego. W szczególności prezydium komisji odbyło konferencję z posłem Sowińskim jako generalnym referentem budżetu oraz z posłem Holyńskim, który jest referentem Ministerstwa Skarbu.

O KOLONIE DLA POLSKI

WARSZAWA. (tel. wł.) Liga Morska i Kolonialna organizuje wielką akcję propagandową za przyznaniem Polsce kolonii. Tydzień propagandy „Dni kolonialnych” odbędzie się w dniach od 7—18 kwietnia. Podczas tego tygodnia odbędą się akademie, pochody manifestacyjne wystawy okolicznościowe itd.

KONGRES UNII

WARSZAWA. (tel. wł.) W pierwszych dniach marca odbyć się ma w Warszawie ogólnopolski kongres Związków pracowników umysłowych, wchodzących w skład Unii Związków pracowników umysłowych. Na kongres przybędzie ma do Warszawy około 400 delegatów z całej Polski. Kongres zająć się ma w pierwszym rzędzie zagadnieniem plac pracowniczych oraz projektami reformy w bezpieczeństwie społecznych.

Dnia 31 stycznia 1938 r. zmarł w Paryżu
ś. p.
Jan Henryk XV
Książę Pszczyński
W Zmarłym, który był głównym akcjonariuszem naszego Browaru Obywatelskiego i założycielem Siemianowickiego Browaru tracimy nieodżałowanego współtwórcę rozwoju naszych przedsiębiorstw.
Cześć Jego pamięci!
Rada Nadzorcza, Zarząd i Pacownicy
Browaru Obywatelskiego S. A. Tychy
Zarząd i Pracownicy Browaru Piwa
Słodowego Sp. z o. o.
Tychy-Siemianowice, 1 lutego 1938 r.

Podjeżrzana kampania korfianarskiej prasy

W związku ze zbliżającym się procesem p. Marsz Grzeszka przeciw Radlicz - Taubmanowi zwraca uwagę że Polonia, a zwłaszcza jej brukowe wydanie w rodzaju „Kurierza Wieczornego” usiłuje roztoczyć około tego procesu atmosferę podejrzenia i natrzonności. Rodzaj inwektyw Czyni to „Polonia” mimo faktu że żaden z innych organów Śląskich zapowiedział tego procesu nie interesuje się i w niczym nie wpływa na ewentualny jego przebieg.

Wśród szeregu notatek, zamieszczonych w ostatnich dniach przez korfianarską prasę szczególną perfidia i podstępem odznaczają się notatka we wczorajszym „Kurierze Wieczornym”. Przeciwnie tego rodzaju kampanii prasowej, mającej wyrażnie znamiona urabiania atmosfery przez rozpuszczanie szeregu plotek i fałszywych wiadomości, należy kategorycznie się zastrzec.

Nasz dostojny gość, Regent Królestwa Węgier, Admirał Mikołaj Horthy

Regent Węgier, wice Mikołaj Horthy de Nagybanya, nasz Dostojny Gość, jest wyrazicielem suwerenności narodu węgierskiego, osobistością, której zasługi i stanowisko Węgrzy chętnie porównują z bohaterami narodowymi: Rakocym i Kossuthem.

W przełomowej bowiem dla Węgier chwili, po wojnie światowej, wśród chaosu tego okresu, gdy runęła dynastia Habsburgów, a Bela Kun chciał wrzucić Węgry w rydwan komuny — były admirał i główny dowódca floty austro-węgierskiej, Mikołaj Horthy.

STAŁ SIĘ CENTREM, WOKÓŁ KTÓREGO SKUPIŁA SIĘ NA WĘGRZACH ZARÓWNO IDEA SUWERENNOŚCI, JAK I MYŚLI NARODOWEJ.

Stał się główną siłą pozytywną i aktywną, łączącą silną ręką i szczerą patriotyzm, stanowisko ponadpartijne i zmierzające do uratowania wewnętrznej jedności Węgier. On to uwalnia państwo od komunizmu i okupacji obcej, on organizuje armię narodową — i on symbolizuje charakter narodu w najsłabszej formie.

To też w dziejach narodu i państwa węgierskiego jest postacią historyczną.

REGENTA WĘGIER WITA DZIŚ POLSKA.

Wita nie tylko jako wybitną osobistość świata powojennego, ale również i jako przedstawiciela narodu, z którym dzieje nasze są od wielu, wielu wieków związane licznymi węzłami. Od najdawniejszych czasów wczesnego średniowiecza, od królowej Jadwigi poprzez Stefana Batorego, poprzez rok 1848, gdy generał Bem walczył u boku Ludwika Kossutha, po przełomowy dla nas rok 1920, kiedy z Węgier oświadczono gotowość dostarczenia nam broni i amunicji, byśmy obronili mogli zagrożone granice Polski — ciągnie się chlubna i

PIĘKNA TRADYCJA ŻADNYM KONFLIKTEM, NIEZMAŁĄCEJ WSPÓŁPRACY I PRZYJAŹNI.

Oba narody — polski i węgierski, położone między wschodem i zachodem Europy, zdawały niejednokrotnie egzamin zrozumienia przypadającej im misji dziejowej o broni wspólnej cywilizacji łacińskiej.

Współpraca ta nie zanikała bynajmniej, gdy naród polski utracił swą suwerenność państwową, w stulecie niewoli. Społeczeństwo polskie nie zapomina szeregu pięknych faktów i stanowiska, zajętego przez naród węgierski, w tym tragicznym okresie naszych dziejów. Nie zapomina akcji węgierskiej w chwili wybuchu powstania listopadowego, donagającej się interwencji na rzecz Polaków. Nie zapomina roku 1848 i 1863, kiedy to sympatie Węgier były po naszej stronie. Nie zapomina również, że w skład Legionów w r. 1914 weszła wcale znaczna liczba ochotników węgierskich, walczących w murach polskich pod sztandarami Komendanta. Nie zapomina wręcz, że w lecie r. 1920, gdy zmagaliśmy się z przemocą, Węgry wysłały przez Rumunię — bo droga przez Czechosłowację została przez władze czeskie zatarasowana — pokaźną ilość amunicji: 48 milionów nabo-

jów Mauzera, 13 miln. nabożów Manlichera, wielką ilość pieców polowych, kuchni przenośnych itd.

BYŁA TO BARDZO WAŻNA USŁUGA,

a zarazem szlachetny przykład oddania się sprawie polskiej, właśnie w chwili, w której myśmy przeżywali złą dolę i mieli sposobność przekonać się, kto naprawdę jest naszym przyjacielem...

Niemniej mocne są węzły kulturalne, łączące Polskę z Węgrami na przestrzeni licznych stuleci. Sięgają one 13-go wieku, kiedy to św. Kinga sprowadziła z Węgier górników do Wieliczki i Bochni. Obejmuje wielki zasięg w 14-y wieku — czasy Kazimierza Wielkiego i Ludwika Węgierskiego. Poglębiają się bardzo w epokę humanizmu i renesansu. Około 3000 Węgrów studiowało wtedy w „Alma Mater” krakowskiej. Pierwszy druk węgierski powstał w r. 1527 w Krakowie. Oczywiście

panowanie Stefana Batorego zacieśnia jeszcze silniej wpływy kulturalne między oboma narodami.

Tak więc niemal w każdej dziedzinie politycznej, społecznej, wojskowej, kulturalnej

SPOGLĄDĄC MOŻEMY NA DZIEWIĘĆ WIEKÓW PIĘKNEJ TRADYCJI,

bardzo częstej współpracy i wzajemnego zrozumienia, opartego zarówno na sympatii, jak i wspólnocie zainteresowań obu narodów.

Pod auspicjami regenta Horthy'ego, jego realizmu politycznego i konstruktywnej energii, naród węgierski przechodzi etap pięknego rozwoju, dla którego Polska ma pełne zrozumienie.

Wita też przedstawiciela suwerenności państwa węgierskiego i szlachetnego reprezentanta rycerskiego narodu jak najbardziej przyjaznymi uczuciami.

Ohydna zbrodnia kolonistów niemieckich w okolicy Warszawy

WARSZAWA. (tel. wł.) W warszawskim sądzie apelacyjnym odbywał się proces o ohydny podłożu. Koloniści niemieccy spod Rawy Mazowieckiej Maria i Wilhelm Rosnerowie kazali swoim dzieciom 13-letniemu Waldemarowi i 10-letniemu Erykowi utopić siostrzeńca swojego, sierotę, który po stracie rodziców był u nich na wychowaniu. Rosnerowie chcieli w ten sposób zawładnąć majątkiem nieszczęśliwego sieroty po jego śmierci.

Dwaj mali Rosnerowie namówili sierotę, żeby się wybrał z nimi do kąpeli, w czasie której zanurzyli go pod wodą. Waldemar trzymał nieszczęśliwego za głowę, a Eryk za nogi, aż biedny chłopiec przestał dawać znaki życia.

Za potworne morderstwo sąd okręgowy skazał Rosnerów na bezterminowe więzienie, 13-letniego Waldemara na dom poprawy, a Eryka jako ograniczonego na umyśle uwolniono.

Wojna w Hiszpanii i wojna na Dalekim Wschodzie

nie interesują tak ogółu, jak plan 41 Loterii, który został znacznie ulepszony. Numerów mniej, wygranych więcej. Wszyscy już śpieszą po szczęśliwe losy I-ej klasy do Wołanowa. Warszawa, Marszałkowska 154. Konto P. K. O. 18.814. Zamówienia zamiejscowe załatwia się odwrotnie.

Opryszek brzytwą pokrajał dwu policjantów i zbiegł

Mysłowice, 5 lutego.

Pełniący służbę w nocy dnia 3 b. ni. na ulicy Katowickiej w Mysłowicach funkcjonariusze miejscowego komisariatu Sier i Magdziej natknęli się na podejrzanego osobnika, którego zamierzali wyegzaminować. Osobnik ten jednak na widok policjantów rzucił się do ucieczki i ukrył się na podwórzu domu nr 25.

Za zbiegiem puścił się w pogoń st. posterunkowy Sier, który też dopadł zbiega. Wywiązała się między dwoma mężczyznami zafarta walka, przy czym podejrzanego osobnika postugiwał się laską, a następnie wydobyl z kieszeni brzytwę i zadął nią rękę Sieroniowi, przecinając mu rękę między kciukiem i palcem wskazującym.

W międzyczasie nadbiegł z pomocą rannemu koledze st. posterunkowemu Magdziej, próbując obezwładnić uzbrojonego w brzytwę rzezimieszka. Wysiłki jego jednak spełzły na niczym, a nadto został ciężko zraniony przez opryska, który prze-

ciął Magdziejowi policzek od ucha do ust, po czym zbiegł w ciemności.

Za uciekającym Magdziejem zdołał jeszcze wystrzelić parokrotnie z rewolweru.

Za zbiegiem wdrożono poszukiwania, jednak nie dawały one pożądaných wyników. Dopiero przypadek sprawił, że opryszek wpadł w ręce władz bezpieczeństwa.

Mianowicie dnia 4 bm. zgłosił się do szpitala Spółki Brackiej w Mysłowicach jakiś osobnik z dwoma ranami postrzałowymi w nogę, prosząc o opiekę lekarską. W czasie badania, okazało się, że rannym pacjentem, szukającym opieki lekarskiej jest nie kto inny, ale właśnie ów opryszek, który poprzedniej nocy pokiereszował policjantów brzytwą. Jest nim mieszkaniec Szopieniec Albert Szczewiczek, notoryczny przestępca.

Rannego policjanta Magdziejza odstawiono do szpitala, podobnie jak i Szczewiczka, natomiast Sier po opatrunku zwolniony został do opieki domowej.

Zabawa Karnawałowa „Współpracy“

Przypominamy, iż dziś w lokalach Kawiarni R. Kalinowskiego o godz. 21 odbędzie się zabawa karnawałowa Koła towarzyskiego „Współpraca“ przy Wydaw. Polskiej Zachodniej, Katoliku i Drukarni Śląskiej w Katowicach. Wstęp tylko za zaproszeniami.

SILNA LIGA MORSKA I KOLONIALNA —

to zrozumienie słuszności Wielkiej Sprawy, jaką jest idea morska, to stwarzanie możliwości dla polskiej ekspansji handlowej, to budowa ogólnego dobrobytu, to mocny fundament pod budowę Polski mocarstwowej z własnymi koloniami.

Zapisy na członków L. M. i K. przyjmują wszystkie Oddziały, a w Katowicach Oddział przy ulicy Plebiscytowej nr 1 - I p.

Pod światło

O rzeźniku Skwarze, upartym entuzjastą Hitlera

Kilka dni temu pojawiła się w prasie następująca wiadomość:

„Znany w Katowicach rzeźnik Edmund Skwara, zamieszkały przy ul. Kochanowskiego 6 skazany został przez Dyrektora Policji w Katowicach na grzywnę w wysokości 500 zł za wznowienie okrzyku „Heil Hitler“.

Wiadomość ta zginęła w powodzi innych notatek kronikarskich. Postanowiliśmy przeto ją naleźć i ucyplić i postarać się o zapamiętanie wybruku p. Skwary w możliwie szerokich sferach polskiego społeczeństwa.

Prowokacyjnego bowiem entuzjazu p. Skwary dla Hitlera nie można traktować na równi z licznymi podobnymi wybrukami rozmaitych renegackich wykołajców, bezrobotnych malkontentów itp.

P. Edmund Skwara żyje w warunkach, które nie powinny go usposabiać do prowokacyjnych wybruków, demaskujących obok niemożliwość. Przeciwnie p. E. Skwara powodzi się w Polsce tak dobrze, że należałoby raczej oczekiwać od niego manifestacji szczerzej lojalności.

P. Skwara dorobił się przecież na klienteli polskiej wielkiego majątku. Jest posiadaczem wielkiego warsztatu rzeźniczego, głównego składu wyrobów masarskich i kilku filii sklepowych swoich wyrobów. Główny skład p. Skwary znajduje się w jego własnej świątyni wykonawczej, wielkiej kamienicy 5-piętrowej w Katowicach na ul. Kochanowskiego 3.

P. Skwara jednak nie wystarcza to, że zapominał o swym polskim pochodzeniu, że jest „Niemcem“, z czego polska klientela nie uciążliwa konsekwencji. P. Skwara demonstruje swą niemieckość „heilowaniem“ na rzecz wodza obcego państwa.

Nie jest to zresztą pierwszy tego rodzaju wybruk zachwale rozpanoszonego polską pobłażliwością niemieckiego rzeźnika. Kilka lat temu był p. Skwara karany już grzywną za analogiczny „popis“ połączony ze sprawowaniem publicznej awantury. Wówczas ukarano p. Skwarę grzywną 200 zł. Ostatnio za ponowne demonstrowanie entuzjazu dla Hitlera podwyższono grzywnę policyjną do 500 zł.

Wysokość jednak tej grzywny w stosunku do dochodów i majątku p. Skwary to taki drobniak, że winowajca zaiste może sobie kpić w duchu z tak pobłażliwej formy kary. Nie sądzimy więc, by ta grzywna nie stanowiła żadnego uszczerbku w finansach upartego prowokatora mogła stanowić dostateczną przykładną i odstraszającą karę.

Trzeba też zauważyć, że p. Skwara zatrudnia liczny personel. Można więc sobie wyobrazić, jaki to „lojalny“ wpływ wywiera p. Skwara na zatrudnionych u siebie ludzi. Nie wątpimy też, że p. Skwara o odpowiedni dobór odpowiadającego mu „politycznie“ personelu.

Najskuteczniejszą karą dla p. Skwary byłoby zamknięcie go na dłuższy okres do Berzezy i uniemożliwienie mu robienia tłustych interesów. Przy naszym jednak ultrawspółczesnym kursie tolerancji trudno marzyć o tak radykalnym, a jedynie skutecznym sposobie na prowokacyjnego zachwaleca.

Oczekiwać jednak „przynajmniej“ należy, że patriotycznie myśląca publiczność, która z nieświadomości odwiedza sklepy i składki pod firmą p. Edmunda Skwary, myśląc może nawet, że ma do czynienia z firmą polską, będzie teraz wiedziała, co to za „lojalne“ ziółko ten p. Edmund Skwara.

Solidarne bojkotowanie wyrobów p. Skwary ze strony polskiej klienteli i ze strony szeregu polskich instytucji, zaopatrujących się niewątpliwie hurtownie w sklepek tego rzeźnika, stanowiłoby tak skuteczny ekwiwalent za pobłażliwe grzywny, iż p. Skwara zmuszony byłby urządzić przeprowadzkę do „Vaterlandu“, gdzie jako ofiara „polskiego ucisku“ mógłby już bez przeszkód heilować o każdej porze dnia i nocy.

Uczmy się dotkliwie reagować na wybruki pp. Skwarów. W przeciwnym bowiem razie typki tego rodzaju będą się mnożyć, a prowokacyjne zachwalestwo wzbiarać na siłę.

Polskie panie i gospodynie postawcie sobie zachować sklepy p. Edmunda Skwary w „czulej“ pamięci.

Tajemnicza zbrodnia czy samobójstwo?

WARSZAWA. (tel. wł.) Warszawę pasjonuje ponownie makabryczna i tajemnicza zbrodnia, jaką odkryto w lasach chojnowskich w powiecie grójeckim pod Warszawą. Gajowy znalazł na wysokości 5 metrów na jednym z drzew zwłoki nieznanego mężczyzny. Denat ubrany był w granatowe ubranie, w czarne półbuty, szarą jesionkę, wygląd twarzy miał inteligentny.

Przy nieboszczyku nie znaleziono żadnych dokumentów ani notatek, któreby mogły ułatwić jego rozpoznanie. Władze śledcze wdrożyły dochodzenia, by wyjaśnić, czy zachodzi tutaj wypadek samobójstwa, czy też nieszczęśliwy padł ofiarą zbrodni, którą upozorowano jako samobójstwo.

Fatalny poniedziałek

Ojciec, matka i córka popełniają samobójstwo w tym samym dniu tygodnia

Wiara w fatalizm pewnych cyfr, czy dni dla pewnych ludzi, lub ich czynności jest tak stara, jak daleko tylko sięga historia. Ludzie sobie kpią z tej wiary, ale są inni, którzy mimo wieku elektryczności, radia, samolotów i wszystkich cudów techniki nowych czasów, głęboko wierzą w powyższy fatalizm, tym więcej, że jakby na pomysł przychodził im fakt, co nawet najtrzeźwiejszego zadziwić muszą.

Właśnie taki tajemniczy fakt fatalizmu dnia dla pewnej rodziny rozpoczął się przed trzema miesiącami a zakończył się przed kilkoma dniami w Budapeszcie. Chodzi o kupiecką rodzinę Michała Laszlo. Człowiek ten, liczący 60 lat, uchodził za człowieka bogatego. Nikt o nim, ani o jego rodzinie, składającej się z żony i zamężnej córki, nie mógł powiedzieć nic ujemnego. Żyli zgodliwie i dostatnio.

W pewnym jednak momencie usposobienie samotnego Michała Laszlo odmieniło się. Coraz częściej był podrażniony i niegrzeczny dla otoczenia, mimo, że interesy przedsiębiorstwa wcale tego nie uzasadniały. Było widoczne, że nerwy odmawiały mu posłuszeństwa. Pewnego dnia w listopadzie ub. r. do najwyższego stopnia podrażniony, opuścił skład i udał się do domu. Daremnie jednak oczekiwała go rodzina. Okazało się, że Michał Laszlo popełnił samobójstwo, wyskakując z III piętra do otworu windy.

Ten tragiczny zgon oddziaływał na rodzinę w deprymujący sposób. Przede wszystkim odbił się na usposobieniu żony samobójcy. Stała się apatyczna i jak lunatycka chadzała po mieszkaniu. Pewnego dnia wstała nagle od stołu obiadowego i wyszła. Nie odpowiedziała nawet na pytanie córki, co ją zaniepokoiło i w chwilę później wyszła za matką, lecz za późno. Matkę znaleziono już martwą na dnie otworu windy. Popełniła samobójstwo w analogiczny sposób, jak jej mąż.

Po tym wypadku córka już całkowicie zapadła na rozstrój nerwowy. Musiano ją umieścić w sanatorium i oddać pod stały nadzór, gdyż były poważne obawy, że może popełnić jakiegoś szaleństwa. Stała i życzliwa opieka lekarska jednakowoż zrobiła swoje. Córka uspokoiła się i odzyskała zdrowie do tego stopnia, że mąż przewiózł ją z powrotem do domu. Lekarz, który leczył młodą kobietę, ostrzegł atoli męża, by nie dał się zwieść pozorom i pilnie baczył na żonę, szczególnie w poniedziałki. Dostrzegł bowiem, że właśnie ten dzień w tygodniu odznacza się jakimś fatalizmem w rodzinie Laszłó. Wszak i ojciec i matka samobójstwo popełnili w tym dniu, a zarazem córka w poniedziałek wykazuje najwyższy stopień niepokojów.

Nie pomogła bystra obserwacja lekarza, nie pomogła opieka i stróżowanie męża. W ponie-

dzialek 24 stycznia po obiedzie młoda kobieta udała się do sypialni na spoczynek. Fakt ten skontrolował mąż. Po pewnym czasie jednak, gdy wszedł ponownie do sypialni, nie zastał

tam żony. Wszedł do przylegającej łazienki. — Żona wisiała na sznurze od firanki. Pomoc okazała się spóźniona. Fatalny poniedziałek zabrał trzecią ofiarę rodziny Laszłó. (kc).

W belgijskiej miejscowości Souvret, obok Courcelles miało miejsce prawdziwe trzęsienie ziemi, spowodowane ruchami tektonicznymi w podziemnych pokładach okolicznych kopalni węgla. Skutki podziemnych wstrząsów były straszliwe, gdyż obróciły w gruzy 26 domów mieszkalnych, grzebiąc wiele ofiar. Na zdjęciu obraz zniszczenia w Souvret.

Z za grobu naprawił krzywdę Niezwyczajna historia dwóch Żydów rosyjskich

Dzielnica żydowska w Warszawie przeżywa swego rodzaju sensację, stanowiącą echo pierwszego okresu rewolucji bolszewickiej. Mianowicie w 1919 r. przybył z Moskwy kupiec Chaim S. Przed wyjazdem otrzymał on od niejakiego Barmasa, również kupca, 15.000 dolarów i 2.000 funtów z prośbą, aby te pieniądze przewiózł do Polski i ulokował w banku.

Barmas nie mógł opuścić Rosji Sowieckiej wobec aresztowania jego syna. Po kilku miesiącach Barmas przybył do Warszawy i upomniął się o swoje pieniądze. Wtedy S. oświadczył, że pieniądze zostały mu zarabowane pod Stołpcami, wskazał nawet świadka tego rabunku oraz odpowiedni opis w gazetach.

Nie mając możliwości odzyskania straconej sumy w drodze procesu, Barmas popadł w nędzę i korzystał z opieki społecznej. Obecnie Barmas zgłosił się do stacji Opieki Społecznej w Warszawie, oświadczając, że chce zapłacić za wszystko, co otrzymał w ciągu kilkunastu lat. Okazało się, że ów Chaim S. zmarł w Palestynie, pozostawiając testament. W swej ostatniej woli S. wskazał, że jest dłużnikiem Barmasa na podaną wyżej sumę, przysięgając się do tego, iż go oszukał. Barmasowi wypłacono zostanie całkowita suma wraz z odsetkami. Jako warunek postawił zmarły w testamentie, że Barmas ma wyemigrować do Palestyny i zająć się trzema ogrodami pomarańczowymi, prowadzonymi przez S.

Zdefraudował 25.000 zł — i przegrał w karty...

Inspektor Związku Kas Oszczędności w Warszawie, Jan Wyrzutowicz, pod zar. rewizji oddziału K. K. O. w Warszawie stwierdził, że dyrektor tego oddziału 32-letni Czesław Szczepan Czekaliński, od 24 do 29 stycznia br. zdefraudował z kasy KKO około 25.000 z kont oszczędnościowych.

Za zbiegłym defraudantem rozesłano listy gończe. Zdefraudowane pieniądze Czekaliński prawdopodobnie przegrał w karty.

Śmierć ofiary krwawego napadu

4 bm. zgłosił na komisariacie policji w Chorzowie handlarz Wiktor Olek z Chorzowa, że przed kilku dniami został jego syn Wiktor napadnięty na ul. Kingi w Chorzowie przez niejakiego Emanuela Odparlika i kilku nieznanych osobników. Napastnicy rzucili się na swą ofiarę uzbrojeni w noże. Pod gradem ciosów padł syn Oika na bruk, zalewając się krwią. Ciężko rannego przewieziono do szpitala, gdzie stwierdzono, że napastnicy zadali mu szereg ciężkich ran nożami w pęcy, brzuch i głowę. Ofiara krwawych zbiorów zmarła w ub. czwartek w szpitalu. O wypadku powiadomiony został prokurator.

Zimowa pomoc dla młodzieży pow. bielskiego

Powiatowy Komitet Dzieciom i Młodzieży w Bielsku podaje tegoroczne wyniki akcji zimowej pomocy. Zbiórki uliczne w powiecie bielskim dały łączną sumę 5.155,37 zł. Ze zbiorów we własnym zakresie komitetu sumę 1.749,85 zł. W tym Ubezpieczalnia Społeczna w Bielsku złożyła 750 zł. Śląski Przemysł Szyniowy w Wapiennicy 125 zł, p. L. Vogt w Wapiennicy 125 zł. Śląski Zakład Kredytowy w Bielsku 100 zł, Cukrownia Chybie 100 zł. Poza tym urzędy gminne dały subwencje w wysokości 7.071,31 zł. Z imprez otrzymała kwotę 6.041,45 zł. Do tego dochodzą jeszcze dary Wojewódzkiego Komitetu Pomocy Dzieciom i Młodzieży w Katowicach przydzielone przez Fundusz Pracy, 880 par butów, 1800 m flaneli na bieliznę, 600 sztuk bielizny trykolorowej, 370 ubrań dla chłopców, 700 m. materii na sukienki, 1610 par pończoch 270 swetrów i 120 płaszczy.

MORZE

nie tylko trzeba kochać, ale i rozumieć. Ten rozumie morze, kto jest członkiem Ligi Morskiej i Kolonialnej. Zapisz na członków przyjmując wszystkie Oddziały L. M. i K., a w Katowicach Oddział Plebiscytowa 1 - I p.

EMIL GABURIAU WYWIADOWCA

11) — Gdy powiedziałem wszystko — odpowiedział Lekok — chciałem przez to zaznaczyć, iż wiem bardzo wiele o tych trojgu ludzi, którzy tą drogą niedawno przechodzili. To pole śniegiem przyprószone jest jakąś ogromną białą kartą, na której śledzini przez nas ludzie pozostawili ślady nie tylko swych ruchów i stąpań, lecz nawet swych myśli i nadziei. Tobie ślady te nie zdradziły nic, zacy i poczytywy Nalewajko, mnie natomiast powiedziały bardzo wiele.

Po wysłuchaniu tych słów pomyślał: — Pojętny chłopiec. Cóż, kiedy postrzelony!... to też nic z niego nigdy nie będzie.

— Oto historia, którą tutaj wyczytałem ze śnieżnego pola — mówił tymczasem Lekok. — W chwili, gdy morderca dążył do „Pieprznicki” w towarzystwie dwóch kobiet, jego towarzyszy (nazywać go będę spółnikami) oczekiwał na niego w tym oto miejscu. Jest to mężczyzna starszy, wzrostu około jednego metra i osiemdziesięciu centymetrów, a więc dość wysoki. Ubrany był w palto brązowego koloru z kosmatym suknem i w miękką czapkę; jest przy tym prawdopodobnie żonaty, ponieważ

nosi obrączkę na małym palcu prawej ręki...

Gwałtowne ruchy rąk Nalewajki, który wymachiwał nimi rozpaczliwie po obu stronach głowy, wstrzymały rozpęd krasomówcy Lekoka.

— Nie jest to zbyt piękne — mówił zagniewanym tonem stary wiarus — i nie należy koleżeńskie postępowanie w ten sposób, jak ty sobie na to pozwoliłeś. Na początku gadałeś mi o gratyfikacji, a teraz proste żarty stroisz sobie ze mnie! A, co gorsza, zamiast prowadzić z całą powagą i serio śledztwo, prawisz mi tutaj duby smalone, koszałki i opalki jakieś!

— Ależ ja bynajmniej nie żartuję i mówię serio — poważnym tonem zaprzeczył Lekok — wszystkiego tego, co powiedziałem, jestem bezwzględnie pewny.

— Jak to? Więc ty chcesz, bym ja temu wszystkiemu, co mi tutaj opowiadasz, wierzył bez zastrzeżeń?

— Ależ tak! I gdy ci ujawnię wszystkie moje spostrzeżenia śledcze, wszystko stanie ci się jasnym i zrozumiałym.

— Ha!... zobaczymy. Zapewniłem ci przy tym, iż wywodów twych słuchać będę z całą dobrą wiarą.

— Stanęliśmy więc na tym, mój stary — ciągnął dalej Lekok — że spółnik, jak go nazywam, stał tutaj na czatach, czas mu się dłużył, dla rozrywki więc spacerował wzdłuż tego kloca, przy czym chwilami przystawał, by nadstawić ucha. Ze zaś wszędzie niezmacona panowała cisza, uderzał raz po raz z niecierpliwością nogą o ziemię, mówiąc zapewne: „coż się tam

dziać może”. Przespacerował tak obok tej kłody trzydzieści dwa razy, co zliczyłem z całą dokładnością i liczby tej jestem bezwzględnie pewny. Gdy po raz trzydziesty i trzeci przechodził koło kłody, zwrócił jego uwagę szelest zbliżających się kroków. Nadchodziły owe dwie kobiety.

— Doszliśmy nareszcie i do kobiet — zakrzyknął Nalewajka, który słuchał opowiadania z zapartym oddechem.

— Tak jest — przyznał Lekok — lecz tutaj rodzić się zaczynają wątpliwości i co teraz powiem jest już tylko hipotezą. Na porażkę której nie mam żadnych dowodów. Otóż mam wrażenie, iż panie owe opuściły szynkownię na samym początku sprzeczki, która miała tak bardzo tragiczny koniec, jeszcze przed krzykami, na odgłos których myśmy przybiegli.

To jest jedna strona zagadnienia. Zagadnieniem drugim jest: kim są owe panie? Na pytanie to nie ma odpowiedzi domyślnie się jedynie można, iż jedna z tych kobiet jest panią, zaś druga jej służącą.

— Pewnym jest to — zrobił uwagę Nalewajka — iż stopy i obuwy tych dwóch kobiet różnią się bardzo znacznie.

Uwaga ta, nie pozbawiona słuszności, wywołała lekki uśmiech na ustach młodego ajenta.

— Różnica ta — przyznał — jest nie bez znaczenia, nie ona jednak wywarła wpływ na moją opinię. Gdyby mniej lub więcej zgrabne i wytworne odnóża miały decydować o stanowisku społecznym danych jednostek, to bardzo wiele pań mu-

siłoby zejść do stanowiska sług. Gdy owe dwie biedaczki opuściły progi szynkowni, jak najokropniej przerażone, kobieta o irracjonalnym jednym skokiem rzuciła się w głąb ogrodu, a następnie biegła nie oglądając się, a przynajmniej nie wstrzymując pędu ani na jeden moment. Kobieta druga z dużymi stopami podążała za pierwszą. Stanowiło to dowód, iż pierwsza z nich obawiała się skandalu, dla drugiej zaś było sprawą obojętną.

Lecz wysiłek nerwowy trwał u pierwszej z tych kobiet przez czas krótki. Przyszła po nim szybko reakcja. Już po przebiegu stu metrów pod uciekającą chwałą zaczęły nogi i nieszczęśliwa zaczęła się zataczać, ku ziemi siania, tak iż jej sukienka co krok pozostawiała ślady na śniegu. Wtedy przyszła jej z pomocą kobieta w płaskich trzewikach. Pochwyciła wpół towarzyszkę i zaczęła ją podtrzymywać. Chwilami nawet zupełnie ku górze unosiła; że ręk było, na to wskazuje ślad małych nóżek chwilami zupełnie zanikających.

Tego dla Nalewajki było już zbyt wiele. Nie suchając dalej opowiadania, pochwylił latarnię i pobił sprawdzić ścisłość słów Lekoka.

I musiał skapitulować. Znalazł wszystko w takim stanie, jak Lekok opowiadał. Widniały błędne, chaotyczne koła zakreślone przez suknię, pomieszczone ślady stóp, to znów silnie zaznaczone, mocno wgłębione ślady dużych trzewików, gdy drugich nie można było zauważyć.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Król Zogu żeni się z hrabianką Apponyi

Kim jest Zogu — Kim jest narzeczona

Węgrzy mają sensację. Nie mając narazie własnego króla, cieszą się, że ich rodaczka będzie zasiadała na tronie albańskim.

Ho właśnie król albański Ahmed Zogu I zeni się z węgierską hrabianką Geraldyną Apponyi.

W KOŃCU STYCZNIA ODBYŁ SIĘ JUŻ ZARĘCZYN.

Kim jest narzeczony? Jego nazwisko było głośne w roku 1928. Wówczas to o mało nie doszło do wojny jugosłowiańsko-włoskiej. Choć o wpływy w Albanii, która leży nad brzo- gami Adriatyku. Do utrwalenia wpływów w tym kraju dążyła zarówno Jugosławia jak i Włochy. Ostatecznie Albania opanowały Włochy i sobie podporządkowały przy pomocy ów- czesnego przywódcy partii konserwatywnej Ahmeda Zogu, którego w roku 1928 proklamowano królem.

Albania to kraj ubogi i mały, liczący zaledwie 80.000 km², przeważnie górysty i zamieszkały przez przeszło 800.000 mieszkań- ców.

OŚWIATA W TYM KRAJU STOI BARDZO NISKO, PODOBNIIE JAK I GOSPODARSTWO.

Nie znać żadnego postępu, gdyż nie dopusz- czają do tego ścierające się wpływy ościennych państw, którym zależy na tym, aby Albania pozostała możliwie na najniższym stopniu kultury i cywilizacji.

Kim jest narzeczona? Geraldyna Apponyi jest młodą, liczącą 22 lat hrabianką. Odnacza się niezwykłą urodą i wdziękiem. Pochodzi ze starej szlacheckiej rodziny węgierskiej, skoli- gowanej ze szlachtą angielską i amerykańską. Jej matka Virginia Stuart jest Angielką. Nie- którzy jej przodkowie mieli jakoby emigrować do Ameryki legendarnym okrętem „Mayflow- er”.

Rodzina Apponyiów na Węgrzech i w h. monarchii austro-węgierskiej zawsze była bar- dzo wpływową.

W jaki sposób poznali się narzeczeni? O- powiedzą, że król Zogu młodą hrabiankę po- znał przed kilku miesiącami w Rzymie. Przed- stawiał mu ją pewien dyplomata.

KRÓL ZAKOCHAŁ SIĘ OD PIERWSZEGO WEJRZENIA

Na zdjęciu podobizna ministra Colomana Kany, który w dniu 4 bm. obchodził jubileusz 5-letniego, nieprzerwanego urzędowa- nia na stanowisku ministra Spraw Zagranicz- nych Królestwa Węgier.

MASZYNA PIEKIELNA W REDAKCJI

SOFIA W mieszkaniu dyrektora rosyjskiej katedry antykomunistycznej „Głos Rosji” — Kolemiczka, eksplodowała maszyna piekielna Rosjanin, Michałowicz, znajdujący się w pokoju znanym na miejscu „Zona Kolemiczka” i syn od- uleści rany. Wstępne dochodzenia nie zdołały stwierdzić kto był sprawcą zamachu. Kolemi- ców uniknął niechylnej śmierci, gdyż wszedł na chwilę przed wybuchem z domu. W kolo- nacji emigracji rosyjskiej jest on znany z żywej działalności antysowieckiej.

SZCZATKI KORWETY POD ROZE- WIEM

ROZEWIE Morze znowu w większej ilości wyrzuciło na brzeg pod Rozewiem szczatki z zatopionej jakiejś historycznej fregaty. Szczat- ki te począł już się zbierać, że na dnie i w zatopionej wrak korwety wojennej z sze- stuastoletniego stulecia. Złota latarnia wszystkich szczatek skrupulatnie zbiera dla umożliwienia badań.

i jeszcze tego samego dnia wydał bankiet na cześć hrabianki. Według innej wersji król Zo- gu o hrabiankę słyszał wiele od swych 3-ech siostr, które poznały ją w podróży po Wę- grzech, a kiedy pokazano mu zdjęcie, zakochał się tak dalece, że incognito wyjechał do Bu- dapesztu celem oświadczenia się. Wreszcie według ostatniej wersji król Zogu na prośbę swych siostr wysłał hrabiankę Geraldynę za-

proszenie na bal dworski. Gdy ta zjawiała się na dworze w Tiranie

TAK OLSNIO MIAŁA SWĄ URODĄ KRÓLA, że przez cały wieczór tylko z nią tańczył.

Ale mniejsza jak było w rzeczywistości — Fakt jest faktem, że zaręczyny odbyły się z wielką paradą, a jeszcze uroczystej i hucznej ma wypaść ślub i wesele. (ko.)

W lokalu Obozu Zjednoczenia Narodowego odbyła się — jak donosiliśmy wczoraj — uroczysta inauguracja prac „Służby Młodych O. Z. N.”. W uroczystości wzięli udział: Szef Obozu Zjednoczenia Narodowego gen. Skwarczyński, Komendant Legii Akademickiej płk. Tomaszewski, płk. Jur-Gorzechowski, płk. Filipowski, postowie Madeyski i Hoppe, oraz delegaci wielu organizacji młodzieżowych. Na zdjęciu — przydium zebrania organizacyjnego „Służby Młodych” z jej kierownikiem mjr. dypl. Gólnatem pośrodku

Dookoła sprawy liceów pedagogicznych na Śląsku

Pan Wojewoda Śląski w mowie budżetowej zapowiedział szereg zmian na odcinku szkol- nictwa średniego, a m. in. zniesienie koeduka- cji w liceach pedagogicznych. W związku z tym powstały oczywiście wśród zainteresowa- nych sfer różne zdania: pro i contra. Będąc zwolennikami wysłuchania zawsze obu stron przytaczamy poniżej kilka uwag na ten temat nadesłanych nam z kół rodzicielskich w Pszczynie.

Słyszymy takie zdania:

„Licea pedagogiczne koedukacyjne rozpo- częły swoją działalność od nowego roku szkol- nego, a jedno z nich ulokowane w Pszczynie zajmuje dwa budynki na uczelnie łącznie ze szkołą ćwiczeń i dwa budynki na internaty żeński i męski, czerpiąc materiał uczniowski przeważnie z okolic rolniczych powiatu pszczyńskiego i rybnickiego a z wszystkich trzech tego rodzaju zakładów istniejących na Śląsku jest najliczniej obsłany w wyniku swego centralnego położenia w Województwie Śląskim. Żywe zainteresowanie w Pszczynie wywołał projekt reorganizacji szkolnictwa średniego na Śląsku.

Pan Wojewoda Śląski zapowiedział znie- szenie koedukacji w liceach pedagogicznych ze względów wychowawczych.

Zniesienie koedukacji w Pszczynie godzi w zdrową kalkulację tych rodziców, którzy swo- je dzieci obojętą płcią tam kształcą, a gdzie przedewszystkiem w sferze rolniczej i niższych urzędników, mających tego rodzaju zakład w pobliżu. Jeżeli nie mamy żadnych doświad-

czeń pod względem kształcenia sposobem ko- edukacyjnym a natomiast mamy dogodne oso- bne pomieszczenia internatów z wszelkimi rygorami zakładów zamkniętych, nie widzimy zagrożenia strony wychowawczej a tym sa- mym należało by powrócić do koncepcji pier- wotnej, by pozostawić Państw. Liceum Peda- gogiczne w Pszczynie, jako zakład koeduka- cyjny, położony w centrum Województwa Ślą- skiego, biorąc pod uwagę, iż pozostałe 2 zakła- dy rozmieszczone zostały na peryferiach Wo- jewództwa Śląskiego, bo w Cieszynie i w Tar- nowskich Górach.

Zdaniem naszym zbyt dużo jest pod tym względem eksperymentowania i raczej byłoby mniej bolesnym, gdyby od chwili otwarcia za- kładów kształcenia nauczycieli, które istnieją według nowego systemu dopiero pierwszy rok, nie było się tworzyć w ogóle koedukacji.

Uważamy więc, że zniesienie koedukacji, gdzie jak gdzie, ale u nas nie jest konieczno- ścią, a jeżeli już mamy dostać znowu nową re- formę szkolną, to nie należałoby zabierać się do niej na gorąco, lecz skrzętnie rozważyć wszystkie dane, by reforma zdążyła przeżyć.

Doceniając w pełni katolickie zasady wy- chowania, nie widzimy potrzeby zniesienia koedukacji tam, gdzie specyficzne potrzeby terenu jej wymagają. Mamy pod tym wzgl. pełne zaufanie do naszego nauczycielstwa, ce- lem naszym zaś musi być wyszkolenie jak naj- większej liczby dzieci chłopskich i robotni- czych na miejscu, bez niepotrzebnych kosz- tów.”

Konferencja w sprawie uporządkowania ruchu wycieczkowego na Śląsku

Katowice, 4 lutego.

Liga Popierania Turystyki na zlecenie Mi- nisterstwa Komunikacji, umiunie w swoje ręce sprawę koordynacji masowego ruchu turysty- cznego i ustalenia programu imprez na okres od 1 marca do 30 listopada 1938 r.

Dotychczasowe bezplanowe ustalenia dał- imprez, niekiedy na krótki czas przed termi- nem, powodowało kolizje różnych imprez w tym samym czasie, uniemożliwiało należytą propagandę i wydajność imprezy, a co najwa- żniejsze, powodowało niedostateczne przygo- towanie środków transportowych dla przewie-

żenia większych mas turystów. Rezultatem tego było zazwyczaj niepowodzenie imprezy i marnowanie wysiłku organizatorów.

Chcąc polożyć kres temu stanowi i zara- zem zapewnić imprezom jak największe powo- dzenie, Liga Popierania Turystyki będzie sta- le z góry ustalała terminy imprez w porozumie- niu z ich organizatorami przedkładała te ter- miny do zatwierdzenia Min. Kom. W tym celu Delegatura L. P. T. zwołuje na dzień 8 lutego br. w sali konferencyjnej Dyrekcji Okr. Kolei Państw. w Katowicach, ul. Dworcowa 1 o godz. 18 konferencję.

Działalność kolonizacyjna Marii Teresy i Józefa I w Galicji 1772 — 1790

Pod takim tytułem ukazała się świeżo bardzo wartościowa praca dra Henryka Le- puckiego ze szkoły prof. Bujaka. W dwu- rastu zwarcie ale przejrzyste ujętych roz- działach daje młody historyk dziejów gos- podarczych nie tylko interesującą analizę germanizacyjnego wysiłku cesarza austriackiego Józefa II w świeżo przyłączonej do państwa austriackiego Galicji, ale rozwie- wa przy tej okazji w sposób družocący i ostateczny, fałszywą legendę o rzekomej misji kulturalnej i gospodarczej niemieckie- go kolonisty na ziemiach byłej Galicji pod koniec XVIII wieku.

Autor oparł się na obfitym materiale źródłowym, ocenił krytycznie dotychcza- sowe opracowania i co dla szerszych kół czytelnictwa najważniejsze, dał ogólny po- gląd na kolonizację. Na końcu udoskona- lony streszczenie w języku niemieckim, udostę- pniając w ten sposób pracę także czytelnik- om, nieznającym języka polskiego.

Wszystkich kolonistów (rodzin), jakie przybyły w czterolecie 1782 — 1783 było 3087 t. j. około 14.000 osób. Koszt osie- dlenia jednej rodziny preliminowano na sumę 500 florenów, wyniosły jednak prze- cieżnie ponad 900. Oczywiście kolonistom zapewniano nie tylko subwencje, ulgi w nabywaniu ziemi, w budowie, w podatkach itp., ale otaczano ich stałą opieką władz. Rekrutacja szła głównie z Niemiec południowych przy użyciu hataśliwej propa- gandy. Sporo wśród kolonistów było tak zw. „poszukiwaczy złota”. W ogóle ko- szta kolonizacji przeniosły prawie dwukrot- nie cały dochód z Galicji. Jednym słowem było to typowe nieudane przedsięwzię- cie historyczne, nie mówiąc już o zamierze- niach germanizacyjnych. Gdyby pieniądze włożone w kolonizację zasilły polskiego chłopca, nie ulega wątpliwości, że podnio- słyby to bardzo poważnie poziom gospo- darczy i kulturalny wsi polskiej w Galicji, a także i jej dochodowość, i to w o wiele wyższym stopniu niż udało się to np. ma- jątkom prywatnym kolonizowanym przez Niemców. Praca dra Lepuckiego przynosi sporo ciekawego materiału i zasługuje na przeczytanie. Dr A. D.

Podatek od biletów okrętowych do Ameryki

Stany Zjednoczone pobierają od każdego pasażera, przybywającego do tego kraju drogą morską — specjalne opłaty tytułem podatku dochodowego. Opłaty pobierane są bez wzglę- du na obywatelstwo pasażera i wynoszą 1 dol- za bilety okrętowe w cenie od 10—30 dol., 2 dol. — za bilety w cenie od 30—60 dol. oraz po 5 dol. za wszystkie bilety po cenach jesz- cze wyższych włącznie z kartami okrętowymi w obie strony. W ten sposób również i pa- sażerowie z Polski, którzy np. na statkach M/S „Pilsudski” i M/S „Batory” pływają do Ameryki 11 1/2 dol. opłacają dodatkowo podatek dochodowy w wysokości najwyższej stawki, to znaczy 5 dol.

Spółka eksploatacyjna ptaka ze zwierzęciem

W Północnej Rodezji (Południowa Af- ryka) znany jest dobrze krajowcom ptak leśny zwany Majimba. Majimba jest spe- cjalistą od wyszukiwania miodu pszczoł leśnych, trafia b. szybko na ślad ulów i gdy- je znajduje oznajmia o tym głośnym, prze- nikliwym piskiem. Ale Majimba nie po- trafi się dostać do dziupli, gdzie znajduje się przysmak — i tu ma współnika w po- staci osobliwego zwierzątka wielkości lisa, t. zw. kambola. Kambola ma krótkie, silne łapy uzbrojone w ostre, mocne pazury. Ma- jimba i Kambola rozumieją się bardzo do- brze. Gdy Majimba znajdzie dziuplę z miodem, zwiastuje głośno ten fakt i fruwa tam i sam, szukając Kamboli. Gdy się spotkają, ptak leci nisko, prowadząc zwie- rzę do drzewa, w dziupli którego znajduje się plasty z miodem. Teraz Kambola przy- stępuje do akcji: wdrapuje się na drzewo, wygrzebuje łapami miód i wyrzuca go na ziemię, poczym obaj współnicy raczą się swoim ulubionym przysmakami.

Antoni Marczyński

BEZGŁOŚNY PIORUN

(Powieść)

7)

(Ciąg dalszy)

— Przewiduję jeszcze jedną ewentualność.

— Mianowicie?

— Mianowicie, że Demmer mógł oddać się na usługi państwa, które udzieliło mu azylu i które we własnym interesie strzeże go dobrze. A jeśli tak, to u prowadzenie tego człowieka może nastrącić na przeszkodę, jakich nasi ludzie przewidywać nie zdołają. Co wtedy eksceleńcy? Czy mamy tolerować to, że inne państwo korzysta z dzieł genialnego Niemca, który...

— Nigdy! — wtracił dygnitarz gwałtownie. — Wolalbym po stokroć, aby Demmer powrócił tutaj i pracował dla nas. Jeżeli jednak stało się, niestety tak, jak pan przypuszcza, proszę tego nikczemnego zdradę ojczyzny zlikwidować bez litości!

— Ekscelencjo, rozkaz będzie wykonany...

ROZDZIAŁ VI.

O godzinie 6 rano zaterkotał budzik, stojący na odwróconym talerzu, aby dzwonek dzwierał głośniej, gdyż Otto Demmer miał kamienny sen. Obudziwszy się, zdjął bajecznej długości nocną koszulę (do niej nie przekonano się nie zdołał), podszedł do okna, otwartego na oścież przez całą noc i zaczął gimnastykować się z werwą zadziwiającą w jego wieku. Poświęcał na to równy kwadrans, a tyleż czasu zabierał mu prysznic w łazience, golenie się i reszta toalety.

Również podług zegarka odbywała się codzienna przechadzka. Ponieważ musiała trwać dokładnie 27 minut, a profesor Demmer od swej ucieczki z Niemiec miał się na baczności i rzadko wychodził na ulicę, spacerował tutaj dokoła willi, albo, jeżeli była słota, dokoła stołu w jadalni. Okrążał stół, czy wille w otaczającym ją ogródku przez 13 minut, odpoczywał minuty, robił „wstępny zwrot“ i znów przez 13 minut „ta samą drogą wracał z przechadzki“. Wracał do swojej sypialni, aby zmienić trzewiki na pantofle, oraz nałożyć kitel i punktualnie o godzinie 7:00 wkraczał do laboratorium.

Tak zawsze zaczynał dzień, tak było i dzisiaj, lecz dzisiaj już przy pierwszym okrażeniu willi zauważył coś, co zaintrygowało go trochę, mianowicie ślady czyjejś nocnej wizyty. Na ziemi rozmięklej po deszczu, jaki padał wczoraj i onegdaj, dostrzegł odciski stóp, obutych w trzewiki z gumowymi obcasami. Najwięcej było tego koła muru, oddzielającego ogród od ulicy Podchorążych, na murze zaś widniały świeże rysy i brytki przyschniętego błota.

— Kogo tu lecho nosiło?

— Otto Demmer szybko odrzucił pierwsze przypuszczenie, że nieznany intruz był zwykłym złodziejaszkiem. Taki nie miałby nic do szukania w ogrodzie nie posiadającym żadnych drzew owocowych, ani warzyw, nie próbowałby też wdrzeć się do willi, mającej okna dobrze zabezpieczone okiennicami i zamkniętą przez pięć osób, które nie wydalały się stąd prawie nigdy; przecież złodziej mieszkaniowy przed wyprawą pilnie „studiuje“ tryb życia ludzi, których zamierza okraść.

— Czego on tu szukał?

Chcąc rozwiązać tę zagadkę, Demmer sam zaczął szukać dalszych śladów bytności nieproszonego gościa i w końcu dostrzegł obok krzaka złogu przedmiot, który laik wziąłby za szkiełko od dużego zegarka. Nie było to jednak szkło, lecz szybka, wykonana z niepalnej hydrocellulozy, szybka okularowa maski gazowej.

— Szybki okularowe naszych masek są na pewno mniejsze, więc skąd się to

wzięło tutaj? — mruknął, zaniepokojony swym odkryciem.

Poszło mu ono dzisiejszą przechadzką, ale nie zburzyło zwykłego porządku zajęć. Dokładnie o tej samej porze, co zawsze, czyli o godzinie 6:00, minut 57 Otto Demmer wrócił po pantofle i kitel do swojej sypialni, gdzie spotkała go nowa niespodzianka, tym razem bardzo przyjemna. Jego mały pokójek tonął w kwiatkach, a w pośrodku stała z bukietem róż w dłoniach młoda, drobna, skośnooka kobietka w czarnym kimono, na którym, wyhaftowane barwnymi nićmi kwiaty cudne storczyki.

— A to co? — zdziwił się, patrząc z przywiązaniem uśmiechem na swoją pupilkę. — Czy dziś jest jakie święto?

— Wielkie święto, największe w tym domu. Pańskie urodziny! Zeszłego roku gniewał się pan, że „zaśmieciliśmy zielnikiem“ laboratorium, więc tym razem przyniosłam kwiaty tutaj.

Mówiła po niemiecku płynnie, bez żadnych błędów, lecz zmieknęła brzmienie słów jeszcze bardziej, niż wiedzieć: mało to szczególny urok przy jej dzieciennym głosku, dzwierzającym, jak srebrne dzwoneczki.

— Moje urodziny, naprawdę?

— Tak, mistrzu. Dzisiaj kończy pan sześćdziesiąt sześć lat.

— Do licha, nie wiedziałem, że jestem już takim starym dziadem.

Zaczął sam żartować ze siebie, ze swojej siwej „grzywki“, ale w gruncie rzeczy był mocno niezadowolony, że znów wspomniano mu wiek, że wyrzuciła mu te przykreślenie Lan-Cheng, którą tak lubił i... ba, czy tylko lubił?! I właśnie ona! — Właśnie ty, niedobra! — czynił jej wymówki w myśl, słowami zaś dziękował obłudnie, że pamiętała „jego urodziny“.

— Wszak o tym pamiętam, tylko ja chciałam pierwsza złożyć panu życzenia, najlepszy mój opiekunie.

Usiadł na krześle, by nie potrzebowała główki zadzierać do góry, bowiem wyższy był od niej o pół metra. Z grzeczna uwaga wysłuchiwał jej powinszowania, ubranego w kwieciste słowa „ze wschodnim przepychem“, lecz szablonowego w treści, aż dopiero gdy po zdrowiu, po najponiżniejszych wynikach pracy, zaczęła mu żywić także i sześć ście, smutnie pokręcił głową.

— To całkiem nieaktualne — mruknął.

— Dlaczego?!

Nie nie odrzekł, ale wydało się jej, iż

musiał wzrokiem trzy fotografie, wiszące nad łóżkiem. Jeden z rogów każdej z nich był naukos przecięty skrawkiem krepy, wypłowiałej już dawno. Dawno już zmarły te trzy osoby, żona profesora Demmera i dwóch jego starszych synów.

— Mistrzu, tak panu myśleć nie wolno. Przecież żyje Hans, pański najmłodszy syn i najzdolniejszy! Przecież my, brńscy uczniowie, kochamy pana, jak rodzinnego ojca. Och, więcej!

— Więcej? Ty także?

— Ja przede wszystkim! Ja pana... — urwała i zarumieniała się nagle, co wywołało u niego przyspieszony rytm serca.

— Twój afekt względem mnie jest tylko wdzięcznością. Tylko!

Mówiąc to, błagał ją wzrokiem, by zaprzeczyła i tak się też stało, ku jego szalonej radości. Nieco rozwiekle ją dowodził, że istotnie jest mu wdzięczna za wszelkie dobrodziejstwa, jakich znała od niego po śmierci swoich rodziców, zabitych lotniczą bombą japońską, ale to jeszcze nie wszystko: ona żyła wobec „najdroższego opiekuna“ także inne uczucie...

— Czyż to możliwe?! — wtracił upośrogu jej słowami.

Zdawało mu się, że tak, że bardzo możliwe. Miał wprawdzie lat sześćdziesiąt sześć, lecz wyglądał najwyżej na pięćdziesiątkę, a w tej chwili czuł się niemal młodzieniaszkiem. Dzięki higienie i jaskrej kuchni był wciąż jeszcze krępkim, czystym mężczyzną. Był też zawsze starannie ogolony, przystrojony i czysty aż do przesady, co wywikał mu stale Riano Baldi, który, jak większość uczonych, nie dbał o swój wygląd zewnętrzny i gorszył się elegancją swego mistrza.

Z drugiej zaś strony La-Cheng, choć była zaledwie dwadzieścia sześć lat, nigdy nie zdradzała zamiłowania do flirtu z młodymi mężczyznami, ani do innych rozrywek swoich białych rówieśnic. Poważna, pochłonięta pracą w laboratoriach, oddana całej duszą ideologii profesora Demmera, mogła przecież zapomnieć o dzielącej ich różnicy wieku.

— Czy możliwe? Ależ to pewne, mistrzu.

Pomimo wystających kości policzkowych była wcale ładna, zwłaszcza teraz, gdy podniecenie rozpromieniło jej oczy i zabarwiło żółtą twarzyczkę szkarłatami rumieńców. A profesor Otto Dem-

mer, który nawet przed sobą nie przewidywał, że kocha tę dziewczynę bezgranicznie, że pożąda jej silnie, niż pożądał tej, czy innej kobiety w swej młodości, kiedy mógł przebiegać teraz z trudem panował nad sobą. Nie przypuszczał, iż jeszcze usmiechnie się doń jeszcze raz w życiu, nie wymogł tego od losu.

— Orchidea, przećmna...

— Bard o łubie — wtrąciła — gdy mnie tak nazywają.

„Lan“ znaczy po chińsku „orchidea“. Nikt z domowników nie mógł pojąć, dlaczego irytuje to profesora, jeżeli ktoś tłumaczył imię „Lan“ na język niemiecki i tak żartobliwie wolała na koleżankę Cheng. Nie przypuszczano, że Otto uważał to za wyłącznie swój przywilej, z którego zresztą korzystał tylko w najskrytszych myślach.

— Orchideo, więc ty... naprawdę... chciałaś...

— Pragnę tego gorąco! — zawołała, padła na kolana i czołem dotknęła jego trzewików.

Podniósł ją, posadził sobie na kolanach objął w pół lewym ramieniem, a prawą ręką przycisnął do swojego serca, zdźtłukło mu się w piersiach za trwającą. Ha, odwykło śnić od takich cudownych chwil i należało je na nowo oswajać, powoli, ostrożnie, by nie pęknąć z nadmiaru szczęścia.

Potem wyprostował się, dumnie potrząsnął grzywą włosów białych, jak mleko, lecz bardzo jeszcze gęstych. Związała miną oznajmiając całemu światu, że ta kobieta obecnie należy do niego! Z ewentualnego rywala on, profesor Demmer, potrafił unieszkodliwić na zawsze! Że pomimo swojego wieku jest nadal dzielny samcem, zdolny do walki o tę samiec, która, choć młodsza o równe czterdzieści lat, chociaż taka piękna, wolała właśnie jego!

Ale ta jurna czupurność odrazu ustąpiła miejsca najczulszej tkliwości, kiedy w oczach Lan-Cheng zalśniły łzy.

— To ze szczęścia — zapewniała go wzruszonym głosem.

Zakryła sobie twarz dłońmi, do nich więc przygłnął drżącymi ustami, zaniem po raz trzeci powrócił do niedokończonego pytania, które już uważał za zbyt dno merytorycznie, lecz wskazane ze względu na rozkoszną odpowiedź, jaką powinno było spowodować.

— „naprawdę chciałaś, abym ja... zostali... twoimi.“

— Tak! Tak! Tak! — przerwała mu napedliwie. — Od wielu już lat marzę o tym, aby pan, najczcigodniejszy mistrzu, został moim teściem...

Teściem! Nie mężem, ale teściem! Profesor Otto Demmer doznał podobnego skutku serca, jak ongiś, gdy wiadomość o strasnej śmierci drugiego syna zabiła mu żonę. Równocześnie wydało mu się, że gdzieś ktoś ryknął salwą morderczego śmiechu. — Przywidzenie, absurd — pomyślał, ale za żadne skarby nie spojrział teraz na trzy fotografie, wiszące nad łóżkiem, na podobizny tych swoich najbliższych, którzy odeszli w zaświaty. A jego największą troską stało się od razu to, by Lan-Cheng nie odgadła nigdy, jaki zawód spotkał go przed chwilą. Nie, nie, raczej wszystko, niż ośmieszyć się tak w jej oczach...

(Ciąg dalszy nastąpi.)

WYTEUMACZYŁ.

— Dlaczego nie pośpieszył Jan z pomocą, kiedy zauważył, że Pańska teściowa biją.

— Ponieważ widziałem, że ów mężczyzna jest dość silny, aby jej sam dać rękę.

KŁÓTNIA MAŁŻENSKA.

Żona: Osm razy mogłam wyjść za mąż, za nam ty przyszedłeś. A wiedz, że każdy z nich był o wiele mądrzejszy od ciebie.

Mąż: Oni też to udowodnili.

Zgodnie ze średniowiecznymi tradycjami, radosną wieść o przyjeździe na świat przyszłej dziedziczki korony holenderskiej, córki następczyni tronu księżnej Juliany, obwieścili narodowi heroldowie w starodawnych strojach. Na zdjęciu heroldowie na ulicach Amsterdamu odczytują radosną nowinę o urodzeniu się księżniczki Beatryczy Wilhelminy Imgard.

Z kopalń i hut

Nowoczesny statut pracy ma umocnić zdobywcze socjalne robotnika francuskiego

Parlament francuski rozpatruje obecnie tak zwany „Kodeks Pracy”, mający stanowić zbiór ustaw regulujących w sposób pokojowy zatargi między kapitałem a pracą.

Liczne i z rozmachem przeprowadzone przed półtora rokiem reformy społeczne na skutek niechęci i przeciwdziałania ze strony wielkiego przemysłu doprowadziły do wstrząsów gospodarczych, zatargów i wielkich strajków. Przydługa procedura bardzo utrudniała likwidację tych zatargów i wybuchłych strajków, przeto rząd francuski widział się zmuszony do stworzenia trwałych podwalin pod nowe reformy.

Ten zamiar rządu francuskiego spotkał się

Z BIERNYM OPOREM ZE STRO- NY PRZEMYSŁOWCÓW,

nawet stał się jedną z przyczyn ostatniego przesilenia rządowego. Drugi rząd premiera Chautempsa wobec ponownego uchylecia się przemysłowców od udziału w opracowaniu „Kodeksu Pracy” nakazał jego opracowanie w kancelariach ministerialnych i obecnie „Kodeks Pracy” jest przedmiotem obrad parlamentu.

Nowoczesny ten statut pracy składa się z sześciu ważnych ustaw obejmujących — zagadnienie pośrednictwa pracy, umów zbiorowych, rozjemstwa w zatargach, prawa strajku, instytucji delegatów robotniczych i wreszcie uregulować ma sprawę przyjmowania i zwalniania pracowników.

Pierwszą ustawą w ramach statutu pracy będzie ustawa

O POŚREDNICTWIE PRACY.

Do ona państwowemu urzędowi pośrednictwa pracy całkowitą kontrolę nad rynkiem pracy. Istniejące prywatne biura pośrednictwa pracy zostaną poddane kontroli biur państwowych. Równocześnie jednak państwowe biura pośrednictwa pracy podlegają będą kontroli społecznej. Tym społecznym czynnikiem kontroli będą zarządy, w skład których wchodzić będą reprezentanci organizacji pracowniczych.

Drugą ustawą będzie prawo regulujące zagadnienie

UMÓW ZBIOROWYCH.

Zbiorowe umowy pracy, jest to instrument mający regulować warunki pracy i płacy w jednej gałęzi przemysłu lub w przedsiębiorstwie. Ponieważ w okresie długich sporów i zatargów często zdarza się, że zaistnieje stan bezumowny — lukę tę ma wypełnić urzędowy wzór umowy, który będzie przewidywał minimum praw i obowiązków. W wypadku, gdyby nie doszło do ugody w sprawie umowy zbiorowej w jakiejś gałęzi przemysłu, wówczas obowiązkiem obie strony będzie obowiązywała umowa — wzór.

Trzecią ustawą będzie poprawka do dotychczasowego systemu

ROZJEMSTWA W ZATARGACH

(przewiduje, że dotychczasowy moralny charakter orzeczeń przy rozjemstwie uzyska charakter wyroku, który musi być wykonany. Arbitrzy będą powoływani ze specjalnych list z góry ustalonych i zatwierdzonych przez sądy. Orzeczenie arbitrów może być zaskarżone do Sądu Najwyższego, który może skasować je i odesłać do ponownego rozpatrzenia.

Do najważniejszych ustaw w ramach „Kodeksu Pracy” będzie niewątpliwie należała ustawa regulująca

PRAWO STRAJKU.

Projekt rządowy wprowadza do niej bardzo ciekawą innowację, a mianowicie głosowanie robotników.

O ile w danym przedsiębiorstwie grozi wybuch strajku, to sprawa winna być poddana pod głosowanie robotników, którzy większością głosów (głosowanie jest tajne) zdecydować mają, czy strajk ma się odbyć,

czy nie. Jeżeli uchwalone będzie przerwanie pracy, to zatarg, który je spowodował, oddany będzie niezwłocznie pod arbitraż.

DELEGACI FABRYCZNI.

Instytucję tę wprowadziła ustawa z dn. 24 czerwca 1936 r. Projekt obecny określa dokładnie kompetencje i zadania delegatów, którzy winni być łącznikiem między robotnikami a przedsiębiorcą.

Projekt kodeksu pracy gwarantuje delegatom pełną swobodę wykonywania ich funkcji, lecz ustala zarazem ściśle granice ich działalności, wprowadzając sankcje karne za przekroczenie tych granic.

Funkcja delegata trwa tak długo, jak długo wiąże go kontrakt najmu z pracodawcą. Za swe prace delegat może być wynagradzany w wysokości zapłaty za 10 godzin pracy miesięcznie.

Ostatnią wreszcie ustawą w tym nowoczesnym „Kodeksie Pracy” jest ustawa

O PRYJMOWANIU I ZWALNI- NIU PERSONELU.

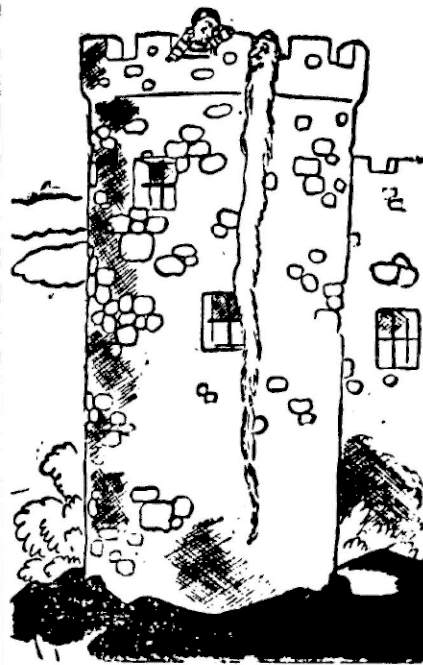
W kwestii przyjmowania pracowników ustawa poleca, ażeby przyjmowanie odby-

wało się za pośrednictwem biur urzędowych.

W sprawie zwalniania projekt przewiduje dwa sposoby zwolnienia z pracy: 1) zwolnienie kilkunastu robotników jednocześnie; 2) zwolnienie jednego robotnika. Zwolnienie robotników będzie dopuszczalne tylko wtedy, jeśli wymaga tego produkcja zakładu, lub jeśli zakład znajduje się w takim położeniu, że musi zredukować liczbę robotników. — Dopuszczalne jest także zwolnienie robotnika w wypadku, jeśli dopuścił się umyślnie poważnego wykroczenia zawodowego lub przeciw regulaminowi bezpieczeństwa. Wszelkie zatargi na tym tle powinny być przedkładane rozjemcy.

W razie zwolnienia robotników z powodu redukcji personelu, robotnicy zachowują pierwszeństwo w ponownym przyjęciu ich do zakładu na okres sześciu miesięcy.

Tak w grubszym zarysie przedstawia się rządowy projekt nowoczesnego „Kodeksu Pracy”, stanowiącego doniosły etap w rozwoju ustawodawstwa socjalnego we Francji.

— Oho, co za radość! Jeszcze trochę cierpliwości i będziemy mogli uciec.

Ciekawa inwestycja w hucie „Piłsudski” w Chorzowie

Dyrekcja huty „Piłsudski” w Chorzowie ukończyła projekt budowy zakładu aglomeracyjnego służącego do **zamieniania rud miedzi na rudy kawałkowe**. Jak wiadomo ruda miedzi jest znacznie tańsza od rudy kawałkowej. Za pomocą przetworzenia rudy miedziowej w wspomnianym zakładzie aglomeracyjnym otrzymana huta potrzebna do wysoce zużycie rudy polskiej, w większości będącej rudą miedzi. **Koszty budowy zakładu aglomeracyjnego obliczone są na 1.200.000 zł.** Należy zaznaczyć, że urządzenie aglomeracyjne posiadają w Polsce dotychczas jedynie dwie huty a mianowicie huta „Florian” w Świętochłowicach i huta Hantkiego w Częstochowie.

Druchomienie kopalń rudy w Kieleckim

Po kilkunastoletniej bezczynności kopalń rudy żelaznej w hucie „Staporków” w powiecie koneckim przystąpiono obecnie do ich dalszej eksploatacji. Huta „Półk” wydzierżawiła te kopalnie i przystępuje do wydobywania niewyczerpanej rudy należącej w tych okolicach do niepośledniego gatunku. Równocześnie poprawiony będzie sposób wydobywania rudy jak również przeprowadzone zostaną nowe badania w kierunku powiększenia kopalni.

Powrót do starej organizacji

3 b. m. odbyło się zebranie robotników firmy „Moj” w Katowicach-Załęży z udziałem sekretarza Związku Metalowców Zjednoczonych Związków Zawodowych p. Eryka Lebiody. Zagaił zebranie p. Brożyński. Po referacie i dyskusji zebrani postanowili zerwać dotychczasową łączność z warszawską centralą ZZZ i przystąpić do Zjednoczonych Związków Zawodowych. Wybrano zarząd z p. Brożyńskim, jako prezesem, na czele.

Wypadki na kopalniach rybnickich

Na kopalni „Ema” w Radlinie miał miejsce niesześliwy wypadek, któremu uległ Wilhelm Potempa z Radlina. Wymieniony w czasie budowania filaru został przez spadającą belkę uderzony tak niesześliwie, iż doznał pęknięcia czaszki oraz poważnych okaleczeń na całym ciele. Potemę przywieziono do szpitala Spółki Brackiej w Rydułtowach. — Tego samego dnia na kopalni „Debieńsko” Wojciech Toron z Parusowca, lat 48, będąc zatrudniony w podziemiach kopalni przy wrębiarce został przygnieciony przez maszynę i doznał złamania kilku żeber oraz poważnego zranienia płuca. Niesześliwego odwieziono do szpitala w Knurowie.

Nikom nie powinna być obca — troska o los dzieci rodziców bez pracy.

W sprawie przyjęć powstańców do pracy

Brzezina n. O., 5 lutego.

W końcu stycznia odbyło się walne zebranie Zw. Powst. Śl. uchodźczego powiatu Racibórz w Brzezini n. O. Do nowego zarządu grupy wybrano w poważnej większości członków starego zarządu z prezesem p. Malonem na czele. Po wyborach przeprowadzono dyskusję w sprawie bezrobocia, zakońzoną przyjęciem następującej rezolucji:

„W połowie stycznia została uruchomiona po 6-letniej nieczynności fabryka „Ceres” w Brzezini n. O., do której z czterech zweryfikowanych bezrobotnych powstańców miejscowych zaproszono tylko jednego. Przyjęto natomiast kilku robotników z dalej położonych miejscowości a do garbarni skór, uruchomionej już poprzednio, także z poza Śląska.

Przeciwko takiemu potraktowaniu naszych ludzi protestujemy, przypominając,

że przy przyjmowaniu do pracy w kopalniach i innych warsztatach powiatu rybnickiego pomijano stale bezrobotnych powstańców z Brzeziny, tłumacząc to tym, że robotnik dojeżdżający z dalszych okolic jest mało produktywny, wobec czego Brzezina powinno zaczekać na uruchomienie lokalnych warsztatów pracy. Obecnie są już w ruchu garbarnia skór Juliana Janoty (od sierpnia 1937 r.) i fabryka „Ceres” (od 15 stycznia), zatrudniając około 90 robotników, a powstańcy, którzy już od lat czekają na pracę, nie zostali dotychczas zaproszeni.

Dlatego też prosimy usilnie władze kompetentne, aby do kopalń rybnickich a w szczególności w Pszowie i Rydułtowach przyjmowano także naszych bezrobotnych powstańców i to w takim stosunku, w jakim do tut. fabryk przyjęto ludzi pozamiejscowych.”

Samorząd w ubezpieczeniach i umowy zbiorowe w przemyśle

Warszawa, 5 lutego.

Minister Opieki Społecznej p. Marian Zydram-Kościółkowski przyjął przedstawicieli Unii Pracowników Przemysłowych, którzy podnieśli przede wszystkim zagadnienie samorządu w ubezpieczeniach społecznych, którego wprowadzenie jest w tej chwili absolutną koniecznością. W dalszym ciągu przedstawiciele Unii omówili sytuację w zakresie umów zbiorowych, wskazując na stałe sabotowanie związków pracowniczych przez przemysłowców.

W odpowiedzi p. Minister Opieki Społecznej oświadczył, że stoi w dalszym ciągu na stanowisku stopniowego wprowadzania

samorządu w ubezpieczeniach społecznych. Najbliższym etapem powinno być powołanie władz tymczasowych, które stworzą warunki dla pełnego samorządu. Sprawa ta będzie mogła być wszechstronnie oświetlona na Radzie Ubezpieczeń Społecznych, która zostanie powołana w dniach najbliższych. W odniesieniu do sprawy umów zbiorowych Minister Opieki Społecznej oświadczył, że stoi na stanowisku upowszechnienia tego typu umów i że w związku z tym organa inspekcji pracy czynią wszelkie starania w celu ułatwienia dojścia do skutku umów zbiorowych we wszystkich gałęziach pracy.

Wykonanie uchwał kongresu pracowniczego

W tych dniach odbyło się posiedzenie prezydium Centralnej Komisji Porozumiewawczej, które było poświęcone sprawie wykonania uchwał Kongresu. Przede wszystkim postanowiono przedłożyć Rządowi wszystkie uchwały Kongresu, zaś w sprawach zawodowych interweniować u p. Ministra Opieki Społecznej. Na zebraniu przygotowano również projekt powołania do życia specjalnych komisji dla opracowania wszystkich zagadnień, które zostały

poruszone na kongresie. Komisje te skończą swoje prace w ciągu najbliższych dwóch tygodni.

W sprawie całkowitego zniesienia podatku specjalnego, Centralny Komitet Porozumiewawczy powołał specjalną komisję, która rozpoczęła intensywne prace, mające na celu przeprowadzenie akcji tak u Rządu, jak i na terenie parlamentu, zmierzającej do pomyślnego załatwienia tego obecnie najważniejszego postulatu świata pracy.

Całe społeczeństwo bierze udział — w zbiórkę na pomoc dzieciom i młodzieży!

Wiadomości bieżące.

Sobota,
5
lutego

Dziś: Agaty p.
Jutro: Doroty p.
Wsch. st.: 6,53.
Zach. st.: 16,24.

Imprezy

BAL SEDZIÓW I PROKURATORÓW W KATOWICACH

(1) Bal sędziów i prokuratorów odbędzie się 5 bm. w salach Województwa.

Powstańcza zabawa.

(2) Wydział grup Związku Powstańców Śląskich Katowice-Centrum urządza zabawę karnawałową 5 bm. w sali Domu Chrześcijańskiego przy ul. Jagiellońskiej w Katowicach. Wstęp tylko za okazaniem zaproszenia. Początek o godz. 19.00.

Zebrań

Niedziela 6 lutego.

CHORZÓW I. O godz. 15 na sali p. Dłuskiego. Zebrań Związku Powstańców Śląskich. Zgromadzenie St. Grupa Zabrzeża.

CHORZÓW. Zebrań Związku Powstańców Śląskich. Zgromadzenie St. Grupa Bytomia o godz. 16 na sali p. Kuszt przy ul. Bytomskiej.

Kalendarzyk zebrań Kół Ogólnego Związku Podoficerów Rezerwy R. P.

Niedziela 6 lutego.

CHORZÓW III. Walne zebranie o godz. 11 w lokalu p. Marinkowej.

KATOWICE III. Walne zebranie o godz. 15 w lokalu p. Pięty.

ORZEGÓW. Walne zebranie o godz. 15 w lokalu p. Schodowa.

TARN. GORY. Walne zebranie o godz. 15 w lokalu p. Czochi.

MIELIN. Walne zebranie o godz. 15 w lokalu p. Stokietko.

KATOWICE-ZAWODZIE. Walne zebranie o godz. 19 w Domu Ludowym.

PRZEMISKA. Walne zebranie o godz. 16 w lokalu p. Dłuskiego.

Ofiary

Na F. O. N.

Zawłodowca ekipy warsztatu kolejowego p. II. Skrzypek wpłacił 20 zł na F. O. N.

Radio

Sobota 5 lutego.

KATOWICE. Godz. 6.15-8.30. Audycja poranna. 11.15 Audycja dla szkół. 11.40 Utwory Beethovena — ptyty. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Audycja południowa. 12.50 Koncert zrecen. 13.15 Muzyka obładowa. 14.25 Wiadomości bieżące. 14.35-14.45 Pityty. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Teatr Wyobraźni dla dzieci. 16.00 Audycja dla szkół. 16.15 „Bajka o niewidzialnym cywilizacji”. 16.45 Koncert chóru z tow. zespołu instrumentalnego. 17.30 Pomadanka aktualna. 17.00 Transmisja nabożeństwa z Ojczyzny w Wilnie. 18.00 Wiadomości sportowe. 18.15 „Wędrowni ślepy”. — słuchowski muzyczny. 18.45 Pomadanka aktualna. 19.00 Audycja dla Polaków za granicą. 19.50 Pomadanka aktualna. 20.00 Polska kapela ludowa. 20.45 Dziennik wieczorny. 21.05 Pomadanka aktualna. 21.00 Muzyka taneczna małej orkiestry p. R. 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, przegląd prasy i komunikat meteorologiczny. 23.00-23.30 Najnowsze ragrania — ptyty.

Niedziela 6 lutego.

KATOWICE. Godz. 6.15 „Suryt Ślaski”. 6.30 Koncert poranny orkiestry buty „Pokoju” w Nowym Bytomiu. 7.30 Pityty. 7.40 Chór mieszczy „Harmonia” z Nowego Bytomia. 8.05 Dziennik poranny. 8.15 Gazetka rolnicza. 8.30 Koncert zrecen. 8.50 „Co słychać nowego w budowlach” — posadanka. 9.00 Regionalna transmisja z Gostynia. 10.30 Muzyka z ptyt. 11.30 Repertuar z życia. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Poranek muzyczny. 12.30 „Praca nad zapiekanymi ludowymi pieśniami na Śląsku nie ustaje”. 13.15 Recytacja prozy. 13.30 Muzyka obładowa. 14.15 Audycja dla szkół. 14.35 „Dziś — młodzież robotnicza powina stronić od alkoholu”. — pogadanka z ks. dra Hieronima Bednorza. 15.55 „Co słychać na Śląsku?”. 16.05 Koncert muzyki tanecznej. 16.15 Powieść mówiona. 17.00 Podwieczerek przez mikrofon. 19.00 11 wieców piosenek Berangiera. 19.35 Koncert rozrywkowy trój rozgłośni katowickiej. 20.00 „W niedzielę przy 2-leżniku” — audycja pogodna w gnie. Stanisława Litwina. 20.30 Wiadomości sportowe. 20.40 Przegląd polityczny. 20.50 Dziennik wieczorny. 21.00 Wiadomości sportowe ze wszystkich rozgłośni p. R. 21.15 „Ta-pi” — wesoła audycja w opracowaniu Wiktora Budzyskiego. 22.00 Najpiękniejsze pieśni Stanisława Moniuszki (V audycja). 22.20 Muzyka Bacha. 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego, komunikat meteorologiczny. 23.00-23.30 Pityty.

Ładny synalek

(—) Sąd grodzki w Katowicach rozpatrywał wczoraj sprawę 19-letniego Romana Piechoty z N. Wsi, który wspólnie z swym 17-letnim kolegą Herbertem Japertem włamał się do kiosku swego ojca Alojzego P. Wraz z młodocianymi złodziejami na ławie oskarżonych zasiadli paserzy Jerzy Cieśla i Henryk Gorzyca. — Ojciec Romana Piechoty domagał się surowego ukarania swego syna, który już niejednokrotnie go okradł. Warto nadmienić, że młody Piechota przybył na rozprawę z więzienia w Mikołowie, gdzie siedzi za inne włamanie. Sąd skazał Romana Piechotę na 6 mies. więzienia, Japerta na 2 miesiące aresztu. Paserów sąd zasnadził na kary po 1 miesiącu aresztu.

ZE STOW. ŚPIEWAKÓW IM. KS. DAMROTA.

(—) Ostatnio odbyło się walne zebranie Stow. Śpiewaków Śl. im. ks. Damrota w Katowicach. — Nowy zarząd: prezes mgr Teodor Glensk, wiceprezes Szeliga, sekretarz Chwółka, skarbnik Smieszkoł, bibliotekarz Gniazda, lawaczy Siwec, Sikora i Musiolowa. Barutę w dalszym ciągu kierzy dyrygent por. Kanas.

Nikifor Maruszczenko

oskarżony o zbrodnię morderstwa

stanie przed sądem w Katowicach pod koniec lutego

Katowice, 5 lutego.

W dniu wczorajszym prokurator Sądu Okręgowego w Katowicach dr Początek wniósł do Sądu akt oskarżenia przeciwko; Nikiforowi Maruszczenko, lat 25 z Korzeni-cy pow. Jarosław, wyznanie grecko-kato-lickiego, przebywającemu w areszcie śled-czym w Wadowicach.

Maruszczenko oskarżony jest o to, że 1) dnia 26 października 1937 r. w Katowi-cach zabił Jerzego Rottera, wystrzałem z rewolweru, a poza tym w zamiarze zabicia woźnego prokuratury Sądu Apelacyjnego Antoniego Fornalczyka strzelił do niego dwukrotnie, raniąc go w pierś w okolicę serca, 2) dalej o to, że dnia 6 grudnia 1937

r. w Katowicach-Zalężu zabił wystrzałem z broni palnej Wiktorję Galuszkową, żonę właściciela restauracji. Galuszkowa ranioma wówczas w szyję i pierś po 4 dniach pobytu w szpitalu zmarła, 3) w zamiarze zabójstwa strzelił do restauratora Józefa Galuszki, raniąc go w szyję, 4) równocześnie skradł on Galuszkom niestwierdzonej bli-ższej kwotę pieniężną oraz pistolet z maga-zynekami i 6 nabojami, używając przy tym przemocy, 5) w zamiarze zabicia Józefa Białasza strzelił do niego z pistoletu, powo-ducząc u niego ranę postrzałową pierś z wyłotem ponad łopatką, 6) skradł temuż Białasowi ok. 60 zł gotówki oraz zegarek z łańcuszkiem.

Równocześnie z Maruszczenką odpowia-dac będzie Władysław Sparzyński, lat 32, pochodzący z Bugaja pow. Wadowice, obecnie przebywający w areszcie śledczym w Wadowicach, obwiniony o to, że w dniu 26 października 1937 r. nakłaniał Maru-szczenkę do zabicia Fornalczyka.

Czyny te stanowią w odniesieniu do Maruszczenki zbrodnię z art. 225 par. I. k. k. (morderstwo), a w odniesieniu do Sparzyń-skiego zbrodnię z art. 226 (podżeganie do zbrodni).

Rozprawa sądowa w Katowicach odbę-dzie się prawdopodobnie w ostatnim tygo-dniu lutego.

Ciemne interesy i oszustwa podatkowe

dobrej pary szwagrow

Chorzów, 4 lutego.

Spółceństwo chorzowskie żywo intere-suje się sprawą nadzuty podatkowych żydow-skiego kupca, Abrahama vel Adolfa Szella. Stali mieszkańcy Chorzowa przypominają so-bie początki kariery kupieckiej Szelli. Roz-począł podobno swój zawód jako domokrążca w roku 1924, nie mając nic więcej, prócz przyszłowiowej jednej kieszki. Stale narze-kał na kiepskie czasy, interesy, małe zyski, a jednak w roku 1933 kupił kamienicę przy ul. Wolności w Chorzowie, która obecnie przedstawia wartość 250.000 zł. Prawie co rok księgi handlowe Szelli wykazywały po-ważne straty, a mimo to przedsiębiorstwo je-dnak rosło. Szella otworzył filię w Lipinach Śl., której prowadzenie oddał swemu szwa-growi, Lebie Kreismanowi. Księgi handlo-we filii również wykazywały straty. Przy-szedł rok 1938. Tajemnica powiększenia ma-jątku podczas kryzysu, dzięki energii władz skarbowych wyszła na jaw. Księgi handlo-we Szelli od lat były fałszowane. Sprawą za-jęły się już władze prokuratorskie. Rozpra-wa przeciwko Szelli i jego szwagrowi Lebie Kreismanowi odbędzie się w najbliższym cza-sie przed sądem okręgowym w Chorzowie. Rzuci ona niewątpliwie wiele światła na cie-mne interesy i oszustwa podatkowe dobrej pary szwagrow.

dużak rosło. Szella otworzył filię w Lipinach Śl., której prowadzenie oddał swemu szwa-growi, Lebie Kreismanowi. Księgi handlo-we filii również wykazywały straty. Przy-szedł rok 1938. Tajemnica powiększenia ma-jątku podczas kryzysu, dzięki energii władz skarbowych wyszła na jaw. Księgi handlo-we Szelli od lat były fałszowane. Sprawą za-jęły się już władze prokuratorskie. Rozpra-wa przeciwko Szelli i jego szwagrowi Lebie Kreismanowi odbędzie się w najbliższym cza-sie przed sądem okręgowym w Chorzowie. Rzuci ona niewątpliwie wiele światła na cie-mne interesy i oszustwa podatkowe dobrej pary szwagrow.

Oszust Mozes Grin skazany na więzienie

Niezwykłe ciekawa sprawa znalazła się na wokandzie sądu okręgowego w Chorzowie. Na ławie oskarżonych zasiadł żyd. Mozes Grin z Krakowa, oskarżony o szereg oszustw i nieprawne wykonywanie praktyki lekarsko-dentysty. Sprawa przeciwko oszustomi to długi, sensacyjny film. Mozes Grin prakty-kował u pewnego dentysty-technika w Kra-kowie, skąd został jednak wydany na nad-życia. Wkrótce Mozes Grin pojawił się na terenie Chorzowa, przedstawiając się wszę-dzie jako lekarz-dentysta. Oszust urządził sobie nawet gabinet dentystyczny i zaczął wykonywać praktykę. Rwał więc, jak zawo-dowy dentysta, zęby, robił plombę, sztuczne szczyki itd. Interesy pana „dentysty” poczęły się jednak psuć, ponieważ klienci przycho-dzili z reklamacjami, gdyż plombę i sztuczne szczyki wykonane były po partacku, a złote zęby poczęły zachodzić rdzą. Okazało się, że wykonane są z mieszaniny miedzi i innych mało szlachetnych metali. Klienci poczęli

gnać doniesieniem do policji. Mozes wi-dząc, że ziemia pali mu się pod nogami, zwi-nył pewnej nocy interes i czmychnął w nie-wiadomym kierunku. Po kilkunastu dniach pojawił się jednak ponownie na terenie Chorzowa. Przedstawiając się wszę-dzie jako urzędnik, poszukiwał wiele osób na większe kwoty pieniężne dochodzące czasem do 500 zł pod pozorem, że wystara im się o renty. W ten sposób zdołał nabrać między innymi: Aniele Spojde, Alfonsa Walczeka i Antonie-go Cholewę. W końcu jeden z klientów Mo-zesa Grina wiedziony przecuciem, że ma do czynienia z oszustem, powiadomił o wszyst-kim policję. W mieszkaniu bezczelnego oszu-sta zjawili się policja, aresztując go. Na komisariacie policji poznano w rzekomym urzędniku poszukiwanego „dentystę”. Oszust stanął w dniu 4 lutego przed sądem w Chorzowie, który skazał go na 1 rok bezwzględ-nego aresztu. Zasadzonego z miejsca odpro-wadzono do celi więziennej.

Wystawa techników polskich

pod nazwą „Technika współczesna”

w Rybniku

Dnia 2 bm. odbyła się w Rybniku uroczystość otwarcia pięknej wystawy Oddziału Zw. Techni-ków Polskich. W uroczystym otwarciu pięknej wystawy wziął udział p. starosta Wyglenda, który też dokonał otwarcia wystawy. Przemówienie powitał wygłosił prezes Oddziału p. budowni-czy Piechota.

Wystawa prezentuje się znakomicie i zawiera wykresy i plany z planu zabudowania miasta Rybnika, projekty, modele pomników itd. itd. — Znajdują się tam również prace konkursowe, za które wyznaczono nagrody pieniężne i dyplomy. Jury sędziowskie w składzie: przewodniczący

— inż. Tchórzewski, członkowie — budownicy Grzesik, Józef Mikołajewski, Kiełski, Piechota, Nie-dziela — postanowił pierwszej nagrody nie przy-znać nikomu, natomiast drugą nagrodę otrzy-mał młody uodolniony technik budowlany p. Bro-nisław Wróbel z Rybnika za projekt willi.

Najlepszym dowodem, że wystawa rybnickich techników budowlanych wzbudziła zainteresowa-nie w całej Polsce świadczy liczny udział w kon-kursie techników z wszystkich niemal większych miast Polski. Całość wystawy prezentuje się zna-komicie. Wystawa wzbudziła zainteresowanie na całym Śląsku.

NIEDZIELNY DYŻUR LEKARSKI

W KATOWICACH.

(—) Dyżur lekarski z ramienia Ogólnio-Miej-scowej Kasy Chorych na miasto Katowice w niedzielę 6 bm. pełnią: lekarze praktyczni: dr Szmeja, Katowice, ul. Pilsudskiego 4, dr Szepe-pański, Katowice, ul. Sokalska 3, dr Kalinowski, Katowice-Brzeczka, ul. Krakowska 39, dr Szepe-pański, Katowice-Dąb, ul. Dębowa 1. Lekarze specjaliści: dr Zieliński, Katowice, ul. Kocho-nowskiego 5, dr Better, Katowice, ul. 3 Maja 7, dr Wędkowski, Katowice, ul. Młyńska 5, dr Uhl, Katowice, ul. 3 Maja 7.

GWIAZDKA KOŁA ZW. POWSTAŃCÓW ŚL.

(—) Dorocznym swym zwycięstwem obchodziła grupa Katowice-Centrum w sali Powstańców swoją tradycyjną gwiazdkę. Pierwsza część uroczystości

była wyjątkowo poświęcona działwie powstańczej i uroczona różnymi występami małoletnich artystek, które ze swych ról wywodziły się bar-dzo udatnie. Ugoszczono i obdarowano 256 dziec. Drugą część uroczystości — dla starszych — za-szczęcił swą obecnością prezes Głównego Zarzą-du p. senator Kornke z małżonką, korpus oficerski z p. pułk. Szwedem na czele, p. prezydent dr Ko-cur, poseł Olszowski, przedstawiciele prasy i inni. Przybyłych gości przywitał w serdecznych sło-wach prezes Oszek. Podczas uroczystości obdaro-wano 16 wdów po powstańcach i 12 ubogich człon-ków Grupy, którym doreczono zapomogi pienięż-ne. Po wspólnej kolacji rozpoczęła się zabawa ta-neczna, uroczona różnymi występami i ske-czami. W wesołym i harmonijnym nastroju spo-żdono kilka godzin beztrudnie w miłym koleżeń-skim gronie.

W Wiśle 30 cm śniegu

(—) Przy 3 stopniach mrozu, z-adły 30 cm śniegu wytworzył dobre warunki narciarskie, na wysokość 600 metr. Od kilku dni gaje się zauważyć wzmożony ruch narciar-ski.

Wyjazd emigrantów z Polski

Przez stację w Zembrzyńskich przejechał dnia 1 bm. transport emigrantów żydowskich w liczbie 106 osób, udających się z Polski do Palestyny. 2 lutego zaś przez tę samą stację przejechało do Francji 242 robotników.

Liczba kroczy przez świat

Z nieskończoną liczbą spotykamy się codziennie. Liczby powstają jako sumy kupna, jako różnice, jako numery telefonów, samochodów etc. etc. Liczby powstają oraz z pod inną postacią i stale zmieniają swe znaczenie. Znam jednak liczbę, która powstała przed prawie 150 laty drogą przypadkowego zestawienia cyfr. Liczba ta — „4711” stała się na całym świecie, we wszystkich językach narodów cywilizowa-nych, symbolem aromatycznej świeżości i wspa-niałej orzeźwiającej mocy. Niebiesko-złota cyf-ryka oraz liczba „4711” zapewnają zawsze ten sam wysoki gatunek prawdziwej wody kolońskiej „4711” — jej orzeźwiającej mocy. W prze-piętych lokalach, w teatrze, kinie lub na kon-cercie orzeźwienie wodą kolońską „4711” jest prawdziwym dobrodziejstwem. (—)

Miniatura króla Stefana Batorego, wykonana za życia króla, znajdująca się obecnie w posiadaniu hr. Stefana Csaky, pochodzącego z grostej linii z rodu Batorych.

Życie sportowe i wychowanie fizyczne

Generalne zwycięstwo austriackich narciarzy w biegach zjazdowych o mistrzostwo Polski

W czwartek w drugim dniu międzynarodowych zawodów narciarskich o mistrzostwo Polski rozegrano bieg zjazdowy dla pań i panów o mistrzostwo Polskiego Związku Narciarskiego. Warunki atmosferyczne po wczorajszym opadzie śnieżnym i wypogodzeniu się przy lekkim mrozie bardzo dobre. Jedynie na szczycie Kasprowego i w górnej części trasy lekka mgła i świeży opad śnieżny. Widzialność wystarczająca.

Długość trasy panów wynosiła 3700 m. przy różnicy poziomów 840 m, trasa pań — 4.900 m przy różnicy poziomu 600 m.

Wyniki biegu pań:

Do biegu pań na zgłoszonych 37, startowała 19 zawodniczek, z których bieg ukończyło 17, z tych do slalomu dopuszczono 15 pierwszych. Wyniki:

1) Goerdt Hedda (Austria) 3:30 min, 2) Niscl Gerarda (Austria) 3:42,5, 3) Marusarzówna Helena (SNPTT Zakopane) 3:57, 4) Bielecka Jadwiga (Harc. Klub Narci.) 4:21,5, 5) Stupkówna Zofia (SNPTT Zakopane) 4:24, 6) Marusarzówna Maria (SNPTT Zakopane) 4:37, 7) Czechówna Janina (SN Sokół Zakopane) 4:38,5.

Wyniki biegu panów:

Do biegu zjazdowego panów na zgłoszonych 179 zawodników startowało około 110, ukończyło bieg 101, z których 40 pierwszych zostaje dopuszczonych do slalomu, a tym samym do kombinacji alpejskiej. Wyniki:

1) Behrl Józef (Austria) 4:13, 2) Zajac Karol (SN. Wisła Zakopane) 4:18, 3) Zajac Marian (HEN. Zakopane) 4:23, 4) 5) 6) Borbenek Jan (Wisła Zakopane), Majer Wład. (SN. Sokół Zakopane), Berger Heiman (Austria) w identycznym czasie 4:25,5, 7) Bielakowicz (SN Wisła Zakopane) 4:26,5, 8) Juhas Wojciech (SNPTT Zakopane) 4:31,5, 9) 10) Lipowski Jan (SN. Wisła Zakopane) i Schindler Jan (S. N. Wisła Zakopane) 4:32, 11) Sailer Tom —

MECZ TENISOWY W WIEZIENIU

Słynni tenisisti zawodowi Perry i Vines zaproszeni zostali przez dyrektora więzienia w Los Angeles na pokazowy mecz tenisowy przed więźniami. Olaj tenisisci zaproszenie przyjęli. Pokaz odbył się na terenach więzienia, gromadząc w charakterze widzów przeszło dwa tysiące więźniów.

O PRZEPISACH W STREFIE NADGRANICZNEJ

W myśl rozporządzenia Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w sprawie ograniczeń w strefie nadgranicznej w województwie Śląskim, ogłoszonego w Gazecie Urzędowej województwa Śląskiego nr 31, przepisy nie przewidują innych ograniczeń poza obowiązkiem wylegitymowania się turysty, przy czym uznane są prawie wszystkie możliwe legitymacje turystyczne, służbowe, uczniowskie, jako wystarczające dowody tożsamości.

URAGOVIA ZAPRASZA HUNGARIĘ DO POLSKI

Zarząd Cracovii prowadzi obecnie pertraktacje o sprawie sprowadzenia węgierskiej Hungarii na święta wielkanocne do Krakowa.

W najbliższą niedzielę ligowa drużyna Cracovii rozegra pierwsze oficjalne spotkanie piłkarskie z drużyną Lig. Okręgowej „Zwierzyniecki”.

JAPONIA ZGŁOSIŁA SIĘ DO PUCHARU DAVISA

Japoński Związek tenisowy postanowił zgłosić swą drużynę do tegorocznych rozgrywek o puchar Davisa. Japończycy nie zdecydowali się jeszcze, czy mają walczyć w strefie amerykańskiej czy europejskiej. Niemniej japońscy tenisisti bawili się w Europie bez względu na to, czy weźmą udział w walkach strefy amerykańskiej czy europejskiej.

ODRZUCONA OFERTA WĘGERSK. TRENERA PIŁKARSKIEGO

Węgierski trener piłkarski Plattko zwrócił się do Polskiego Związku Piłki Nożnej z prośbą o obciążenie stanowiska trenera związkowego na przeciąg czterech miesięcy. Zarząd Polskiego Związku Piłki Nożnej ofercie odrzucił, gdyż budżet nie przewiduje żadnych sum na podobny cel.

KOMUNIKAT

SEKCJI NARCIARSKIEJ K. P. W.

Sekcja Narciarska K. P. W. Katowice organizuje w dniach 6-7 bm. 2-dniową wycieczkę narciarską w Beskid Sadecki dla narciarzy zawodowców.

Odjazd z Katowic pociągami pośn. 5 lutego br. o godzinie 17.36. Nocleg w Rytrze. Trasa obliczona i dostosowana również dla tych, którzy zechcą wrócić 6 lutego wieczorem. Zbiórka uczestników na peronie I 20 minut przed odjazdem pociągu. Wycieczkę prowadzi kierownik Sekcji Narciarskiej.

Austria 4:33, 12) Kreuzer Paul (Austria) 4:35, 13) Gąsienica Mięszczę Stan. (SN. Wisła Zakopane) 4:38,5, 14) Czerniak Stan. (NKN. Zak.) 4:40, 15) Müller Heinz (Austria) 4:43.

Czech Władysław uplasował się na 27

miejsce, Serafin Roman na 37, Gut Szczerba na 41. Pierwszy z zawodników zamiejscowych Jenner Roman (SN. Lwów) zajął 23 miejsce, Tyrna Rudolf (Winter Sportklub Biel-ske) 24.

Skład obozu treningowego hokeistów przed wyjazdem do Pragi

Kapitan sportowy Polskiego Związku Hokeja Lodowego p. Warmiński, dokonał już ostatecznego wyznaczenia zawodników na treningowy obóz hokejowy, który w związku z wyjazdem na mistrzostwa świata (11-22 bm.) do Pragi odbędzie się w dniach od 6-9 bm. w Krynicach.

Brankarze: Stęgowski (AZS Poznań), Tarłowski (Pogoń Katowice), Maciejko (Cracovia).

Obroncy: Ludwiczak (Pogoń), Kasprzak (AZS Poznań), Werner (Warszawianka), Kasprzycki (Dąb).

Napastnicy: Marchewczyk, Wołkowski, Kowalski, Michałk (Cracovia), Erki z Gdzki KS, Zieliński (AZS Poznań), Burda, Urzon (Dąb), Andrzejewski i Przedpełski (Warszawianka).

OSTATECZNY SKŁAD REPREZENTACJI HOKEJOWEJ POLSKI

Zarząd Polskiego Związku Hokeja Lodowego zgłasza do hokejowych mistrzostw świata 11 do 22 bm. w Pradze następujący skład drużyny: brankarz — Stęgowski, obrona — Ludwiczak, Kasprzak, pierwszy atak — Marchewczyk, Wołkowski, Kowalski, drugi atak — Król, Zieliński, Burda, rezerwowi — Tarłowski (brankarz), Michałk, Urzon, Andrzejewski, Przedpełski. W składzie tym nastąpić mogą ewent. już tylko minimalne zmiany, że zamiast Michałki pojadzie Kasprzycki. Jako kierownik posada po Paruszewski i Warmiński, a delegatem na kongres będzie p. Zagórski. Wyjazd nastąpi 9. bm. z Krynic po obozie treningowym 6-9 bm.

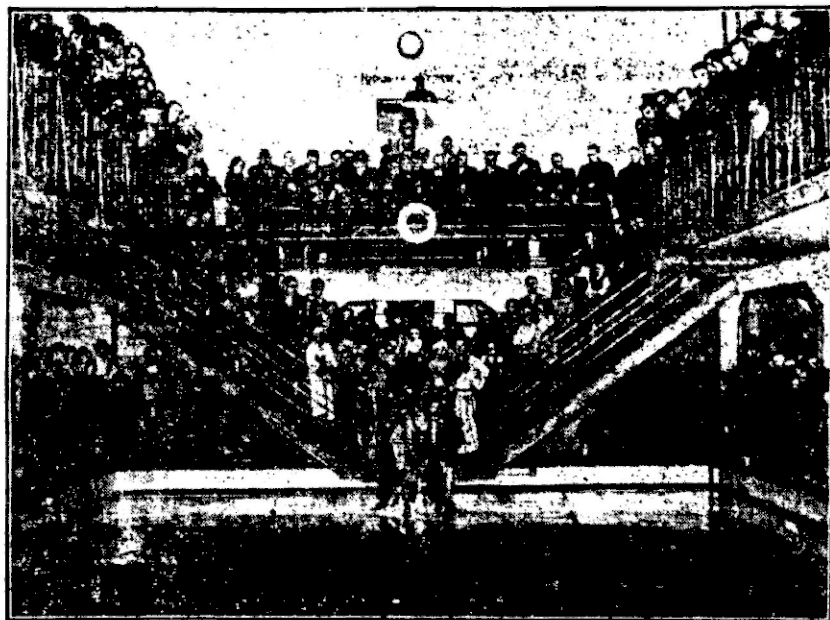
Szkolny turniej hokejowy o mistrzostwo szkół średnich Województwa Śląskiego

W sobotę, 5 od godz. 15-18 i w niedzielę 6 lutego od godz. 10-13 odbędzie się na Szturmym Torze Łyżwiarzskim w Katowicach wielki turniej hokejowy o mistrzostwo śląskich szkół średnich.

Impreza ta, zawarta w rocznym planie działalności w dziedzinie wychowania fizycznego w szkołach średnich, ma już swoją tradycję z lat ubiegłych. W roku bieżącym wystąpi na lodowisku drużyna hokejowa Międzyzwiązkowych Klubów Sportowych oraz reprezentacja Śląskich Kół Sportowych. Jak się dowiadujemy, poziom gry niektórych zespołów jest naprawdę wysoki, tak że walka o prymat w hokeju będzie zawzięta i budzi wielkie zainteresowanie młodzieży sportowej Śląska.

Zawody odbywać się będą systemem punktowym, według przepisów Pol. Zw. Hokeja na Lodzie, z tym, że czas gry wszystkich trzech tercji skrócono łącznie o 15 min. Czas gry jednego spotkania wyniesie 30 min. zamiast 45 min. Uczyniono to przede wszystkim ze względu na higienę wysiłku młodzieży.

Organizacja zawodów hokejowych zajmuje się Okręg Śl. Pol. Zw. Wychowawców Fizycznych.

Zimowe zawody pływackie o mistrzostwo Śląska w Siemianowicach. Na zdjęciu grupa zawodników.

PLATKO TRENEREM CRACOVII

Zarząd Cracovii sfinalizował umowę z niedoszłym trenerem Polskiego Związku Piłki Nożnej Węgrem Plattko, byłym bramkarzem MTK i Barcelony. Prace swe rozpocznie Plattko w dniu 15 bm. Do tego czasu przeniesie się on z rodz. na do Polski.

MECZ LEKKOATLETYCZNY SKANDYNAWIA — EUROPA

Skandynawskie związki lekkoatletyczne występują z wnioskiem zorganizowania w Helsinkach meczu lekkoatletycznego pomiędzy Skandynawią i reprezentacją Europy. Mecz ten odbyłby się w lutym 1939 r.

AMBASADOR JAPONSKI WYSTĄPIŁ JAKO ZAPASNIK

Sensacją dnia w Paryżu był występ urzędującego ambasadora japońskiego Sugimura w charakterze mistrzowskiego zapasnika w klasycznej japońskiej walce džudzitsu. Ambasador, który jest słynnym sportowcem i reprezentantem Japonii w Komitecie olimpijskim — zaprodukował swe mistrzowskie chwytły przed wyprawą publiczną na najwyższych sfer dyplomatycznych i towarzyskich stolicy nadsejwańskiej. Wstęp na tę sensacyjną i jedyną w swoim rodzaju walkę i atrakcję sportową był dostępny dla tych nielicznych, którzy otrzymali zaproszenia od samego ambasadora. Przed zebraniem gości ambasador Sugimura ukazał się w galowym mundurze dyplomatycznym. Po przywitaniu, gdy gracie zajęli miejsca — w salonie nagle zgasiło światło. Gdy zapaliło się znowu — zebrani ujrzeli ambasadora już w tradycyjnym stroju japońskiego zapasnika.

Na krótko przed rozpoczęciem walki ambasador wygłosił do zebranych przemówienie, w którym wyrażał tęsknotę, a następnie stoczył ją z prof. Kuraishii. Przegrany meczu był bardzo interesujący i dowodził, że ambasador jest istotnie do dziś dnia groźnym przeciwnikiem i nieładą mistrzem w tej walce.

Z ZAWODÓW NARCIARSKICH DZIELNICY ŚLĄSKIEJ ZWIĄZKU TOW. G. „SOKÓŁ”

Na trasie Klimczok — Białna odbyły się narciarskie zawody Dzielnic Ślaskiej Związku TG. „Sokół”.

Przeprowadzono dla druhów bieg 18 km indywidualny i drużynowy o nagrodę przewodniczącego Prezesa Dzielnicy dla Tomasza Kowalczyka.

Wyniki są następujące: druhowie indywidualnie: 1) Jurzak Józef Belsko 1:19,31, 2) Kłysz Władysław Belsko 1:27,11, 3) Dyrzek Franciszek Belsko 1:32,2.

Druhowie drużynowo: Belsko drużyna I w składzie: Jurzak, Kłysz, Dyrzek I miejsce 30 pkt, Gieszyn w składzie: Kozczyk, Huta Br. i Laz II m. — 27 pkt, Belsko drużyna II w składzie: Dembacz, Kłysz, Owsinski III m. pkt 18, Radzionków w składzie: Pietryga, Gaś, Helmaniczek IV m. — 7 pkt.

Młodzież męska: 1) Janik Tadeusz 38,30”, 2) Pienka Jan — 39,11”, 3) Trójak Karol 39,40”, 4) Czempła Emil 50,18”.

Drużyny: Zakówna Maria Belsko uzyskała czas 20,00”.

NOWA SERIA MECZÓW ZAWODOWYCH TENISISTÓW

W Los Angeles (Calif.) rozegrano już pierwsze spotkanie tenisistów zawodowych pomiędzy Vinesem i Perryem. Zwycięstwo odniósł amerykańczyk Vines po ciężkiej pięciogodzinnej walce bijąc Anglika 4:6, 13:11, 8:10, 6:2, 6:3. Mecz ten zapoczątkował serię tegorocznych rozgrywek zawodowców, jako pierwszy z przewidzianych 75-ciu spotkań.

W roku obecnym wprowadzono pewne nowości w rozgrywkach, a mianowicie oprócz normalnej gaży będą graczy wypłacane premie za zwycięstwo. Jest to pewnego rodzaju bodziec do prowadzenia więcej zażartych walk, no i rozprószenia podejrzeń o walkach z góry ułożonych, szczególnie po zeszłorocznych spotkaniach, gdzie wszyscy gracze odnieśli równą ilość zwycięstw i równą ilość porażek. „Premie zwycięstwa” wynoszą około 2.000.000 zł, a więc rzeczywiście jest o co walczyć.

CZECH SĘDZIĄ MECZU ZAPASNICZEGO POLSKA — NIEMCY

Mecz zapasniczy Polska — Niemcy odbędzie się definitywnie w Chorzowie, a nie w Katowicach w dniu 20 lutego rb. Arbitrem wybrano, po porozumieniu się obu związków p. Mensika z Pragi czeskiej.

Zimowe lekkoatletyczne mistrzostwa Polski

Do zawodów zgłosiło się przeszło 250 zawodników

Platko zimowe lekkoatletyczne mistrzostwa Polski pań i panów rozegrane zostaną po raz pierwszy w Poznaniu w zupełnie odnowionej sal. Sokoła. Zgromadzą one na starcie ponad 250 zawodników ze wszystkich okręgów Polski. Najliczniej wystąpi okręg poznański, który wystawi około 100 zawodniczek i zawodników.

Uroczystość otwarcia nastąpi w dn. 5 bm. Otwarcia dokona pretektor zawodów Prezydent m. Poznania inż. Ruge.

Program zawodów przedstawia się następująco: **Sobota, dnia 5 lutego** — otwarcie zawodów, deklata, 80 m przez płotki, skok w dal z miejsca dla pań, przedbieg na 60 mtr dla pań, przedbieg na 80 mtr dla pań, skok w dal z rozbiegu pań/w, 800 m. pań, przedbieg na 50 mtr przez płotki pań, skoki wzwyż pań, międzybieg męski na 80 mtr przez płotki, międzybieg kobiecy na 60 mtr, międzybieg męski na 80 mtr, skok o tyczce, przedbieg sztafet 6x50 m, przedbieg sztafet kobie-

cych 4x50 mtr, kula oburącz pań, kula oburącz pań.

Niedziela, dnia 6 lutego — finał biegu na 80 mtr przez płotki pań, skok w dal z rozbiegu pań, finał w biegu pań na 60 mtr, finał biegu pań na 80 mtr, skok w zwyz z rozbiegu pań, 3000 mtr, finał biegu pań na 50 mtr, trójskok, finał sztafet 6x50 mtr, finał sztafet 4x50 pań, sztafeta 3x800 mtr pań, bieg na 500 mtr pań, kula pań, kula pań.

Fałszywe informacje „Polonii”

Katowice, 4 lutego.

W numerze poniedziałkowym z dnia 31 stycznia 1938 r. zamieściła „Polonia” artykuł pt. „Dziwki w łone Oronu”, w którym w sposób swobodny i perfidny łamie ręce nad rozbiorem Komitetu Dozbrojenia w Lublinie, przypisując w tym węg. Związki Powstańców Śląskich. Prostuujemy te informacje jako z gruntu fałszywe.

Istotny stan rzeczy przedstawia się następująco: Komitet Dozbrojeniowy, który zawiązał się w Lublinie na organizacyjnym zebraniu w listopadzie 1937 r. jest w kształcie, przekształcenia na Komitet Budowy Domu Żołnierza. Przedstawiciele miejscowych związków łączą się ze Związkiem Powstańców Śląskich i Związkiem Strzeleckim do wniosku, że jest rzeczą zasadniczej wagi, aby w Lublinie powstał Dom Żołnierza. W tej myśli, na zebraniu Wydziału Wykonawczego Komitetu w dniu 7 stycznia 1938 r. podjęto formalną uchwałę w kierunku przekształcenia Komitetu Dozbrojenia na Komitet Budowy Domu Żołnierza. Formalne przekształcenie Komitetu nastąpi w dniu 5 lutego br., w którym to celu zostaje zwolany pełny Komitet dla zajęcia stanowiska do wniosku Wydziału Wykonawczego.

W określonych warunkach nie może być mowy o rozbiórce Komitetu, lecz tylko o skierowaniu pracy dla armii na tory odpowiadające potrzebom i warunkom lokalnym.

Co do zaangażowania się w Komitecie p. Da-

browskiego, którego niewiadomo z jakich powodów nazywa działaczem ożonowym, to był on przewodniczącym Wydziału Wykonawczego i ułapił z tego stanowiska dobrowolnie. Spór sądowy jaki wybuchł między nim a Związkiem Powstańców Śląskich nie ma nic wspólnego z działalnością Komitetu i nie rzeczą „Polonii” jest wydawać w tej mierze opinie, po czyjej stronie jest słuszność.

Napad rabunkowy czy wymysł pijanego człowieka

Piotrowice, 4 lutego

Onegdaj zawiadomili policję w Piotrowicach bezrobotny Stefan Gąsiorek, zam. przy ul. Projektowanej 111, iż dnia 2 bm. między godz. 4 i 5 w nocy, kiedy wracał w stronę podchmielonym do domu napadło na niego dwu podejrzanych osobników, z których jeden uderzył go z całej siły w głowę tak, że stracił przytomność. Po obudzeniu się z omłotenia spostrzegł, że osobnicy ci zrabowali mu z kieszeni 475 rubli carskich i około 80 złotych.

Włamania do sklepów w Chorzowie mnożą się

Codziennie niemal krenka donosi o jakimś włamaniu do sklepu w Chorzowie. Kupcy chorzowski żyją w ciągłej obawie o swe mienie. Mimo, że sprawna policja łowi złodziei i ściga bandy włamywaczy, liczba włamań na terenie Chorzowa nie zmniejsza się.

W nocy z 3 na 4 bm. policja chorzowska zaalarmowana została wiadomością o nowym włamaniu, którego dokonali nieznani sprawcy do

składu z materiałami. Blizna w Chorzowie przy ul. Sienkiewicza. Sprawcy wygnęli szybę w oknie wystawowym, chcąc zaorać materiały. W ostatniej chwili zostali jednak spłoszeni przez patrol policyjny.

Włamywacze nie chęć z próżnymi rękami wracać do domu, spróbowali szczęścia w innym miejscu, usiłując włamać się do składnicy spożywczej w Chorzowie przy ul. 3 Maja. Rabusie usiłowali dostać się do środka przez wybite dziury w sklepieniu od strony piwnicy. Wydułali łokciem kilka cegieł, lecz natrafili na sklepienie betonowe, wobec czego odstąpili od dalszej roboty. W krytycznym czasie znajdowało się w wspomnianej składnicy kasa ogniotrwała. Policja zarządziła za rabusiami energiczny pościg.

Szekspir i dzień 23 kwietnia.

— Jest rzecz bardzo ciekawa, że Szekspir umarł tego samego dnia co się urodził.

— To jest zupełnie niemożliwe? Przecież nie zdażyłby napisać w ciągu tak krótkiego czasu tyle dramatów.

NERWOL
CHEMIA DR. FRANZOSA
NACIERANIE
STOSUJE SIĘ PRZY
REUMATYZMIE
KLUCZ Z POWODU PRZECIEBIENIA
POSTRZALENIE ISCHIASIS I P
OD NABYCIA W ARTERYACH
WYRUB I GŁOWNA SPRZEDAŻ
ADTEKA MIKOŁASCHA
L.W.C. W KOBERNIKU

Restauracja D W O R O W Y
Katowice, ul. M. Piłsudskiego 4 tel. 30-19

zawiadamia, iż działy J. S. B. M. urzędują
PODKOZIOŁEK
na który uprzejmie zaprasza
gospodarz.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Województwo śląskie

ZAPOWIEDZ

Podaje się do ogólniej wiadomości, że
1. Nowak Franciszek, maszynista, stanu wolnego, zamieszkały w Jastrzębiu Zdrój, ul. Nowaka Andrzeja 1 Zofia z d. Małucha, zamieszkała w Dąbrowie Górniczej.
2. Helena Jadwiga Mielnicka z d. Prażmowska, wdowa, zamieszkała w Krakowie, córka zmarłego Leona Prażmowski go i żony jego Marianny z d. Soltys — chęć zawrzeć związek małżeński.
Ot testamento zapowiedzi nastąpi w dniu w Jastrzębiu Zdrój i „Polsce Zachodniej”. — Ew. przeszkody dopiśe do 12.23 podnastępnego trziednika.
Jastrzębie Zdrój, dnia 2 lutego 1938 r.
URZĘDNIK STANU CYWILNEGO
(—) Paweł. (295)

Kia. 1. 78.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Cieszyńsku, Gustaw Sławy, mający kancelarię w Cieszyńsku, ul. Chrobrego nr 7, na podstawie art. 602 k.p. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 23 lutego 1938 r. o godz. 10 w Cieszyńsku, Górny Rynek nr 9, odbędzie się licytacja ruchomości, składających się z:
1. fortepianu „Orion”, garnituru sponowanego, i zegara stojącego — oszacowania na łączną sumę zł 1.100. (260)
Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
G. SŁAWY, komornik.

Wm. 25/51 i 2/58 1 dalsze.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Pieszczyńsku, Sebald Godula, mający kancelarię w Pieszczyńsku, Sąd Grodzki, pokój nr 11, na podstawie art. 602 k.p. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 8 lutego 1938 r. o godz. 9.30 w Pieszczyńsku w gminie Sądu Grodzkiego odbędzie się licytacja ruchomości, składających się z:
1. inventarza sklepowego 11. towary galanterijne jak welna, kołnierze męskie, pończochy, ubranka dziecięce, koronki, czapki, wstążki, kuzuki, agrafka, pasek damskie itp. — oszacowanych na łączną sumę zł 1.027.
Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Pieszczyzna, dnia 3 lutego 1938 r.
S. GODULA, w z. komornik.

Fragment z meczu bokserskiego Schmeling — Ben Foord, wygranego przez Schmelinga.

Codzien
(także w niedziele)
kursują
polskie samoloty komunikacyjne
szybkie — bezpieczne
Niskie ceny biletów.
Informacje: P. L. L. „LOT”, Lotnisko, tel. 145 i 135
większe biura podróży i u portierów większ. hoteli

— Wiesz, wczoraj chciałem się już oświadczyć mojej Agnieszce, ale zabrakło mi odwagi...

WOLNE POSADY

Sprzedawca motocyklowy poszukiwany Katowice, Wojewódzka 14. Skład motocykli angielskich (278)

Stenotypistka polsko — niemiecka, z praktyką (samodzielną korespondencją i stenografią polską wydoskonaloną) poszukiwana dla większej Spółki Akcyjnej. Złotosenia z odpisami świadectw, referencjami i maksymalnym wynagrodzeniem pod Katowice i skrytka pocztowa 488 (291)

KUPNA

Najwyższe ceny płace za stare ubrania Katowice Tel. 253-42

SPRZEDAŻE

Motocykle angielskie czołowych marek — Spłat do 18 miesięcy — Rewelacyjne seiki „Baker” i „Excelsior” szybkość 85 km Przedstawicielstwo Katowice, Wojewódzka 14 (279)

RÓŻNE

Sztandary związkowe — kościelne wykonane artystycznie dostarcza naitaniej „Sztuka Kościelna”, Katowice Mariacka 7 III piętro. Telefon 344-64 (262)

NA WSZYSTKO JEST SPOŚÓB

Kasjerka: — Musieliśmy sobie tak poradzić, bo dziś nie przyszedł nasz portier

ZAŁETA!

— Wierzę ci, kłamstwo nie należy do moich wad!
— Tak, wiem o tym, jest to jedna z twoich największych zalet!
(Mercury)

WPADŁA.

— Nie żyję sobie, aby nasza córka wychodziła za mąż. Jest jeszcze za młoda i może spokojnie czekać, aż nadarzy się właściwy mąż dla niej.
— Wtedy dopiero może wpaść — odpowiada mężowi żona — ja również tak czekałam.

DELIKATNIE.

— Zdaje się, że nasz sąsiad złośliwie się, żeśmy jego chłopca sprezentowali na imieniny bębna.
— Czy skrzył ci się?
— Nie. Ale podarował chłopcu nóż i powiedział mu, czy wie, co jest w środku bębna.

Restauracja Flota — Chorzów II
ul. 3 Maja 2 — tel. 408-71

Dziś w sobotę

Bal domowy

Początek o godz. 20. Strzelanie o nagrody.
Koniec o godz. 6 rano.

DRUKARNIA ŚLASKA
KATOWICE, UL. BATOREGO 2

WYKONUJE

wszelkiego rodzaju druki, jak biuletyny wizytowe, zawiadomienia ślubne, klepydry, programy, afisze prospekty handlowe, formularze, broszurki, kalendarze, czasopisma itp., szybko, solidnie, po cenach umiark.

Telefon
878 1426